

TÜRK EĞİTİM-SEN

**2. KADIN
KURULTAYI**

07/08 Mayıs 2005 ANKARA

AĞUSTOS 2005

TÜRK EĞİTİM-SEN GENEL MERKEZİ

Bayındır2 Sokak No:46 Tel:0 312 424 09 60 Faks: 0 312 424 09 68 Kızılay/ANKARA

www.turkegitimsen.org.tr

Öğünen, Çalışan, Güvenen Sendika

TÜRK EĞİTİM-SEN
2. KADIN KURULTAYI
07/08 Mayıs 2005 ANKARA

Ağustos 2005

Bayındır 2 Sokak No:46 Kızılay/ANKARA

Tel :0 312 424 09 60

Faks :0 312 424 09 68

www.turkegitimsen.org.tr

Türk Eğitim-Sen, Türkiye Kamu-Sen Üyesidir.

ÖNSÖZ

Eğitim, öğretim ve bilim hizmetleri kolunun yaklaşık %44'nü bayan çalışanlar oluşturmaktadır. Bu durum, sendikamızın, bayan çalışanların talep ve sorunları hususunda daha etkin çalışmalar yapmasını gerektirmektedir.

Bu gerçeğin farkında olan Merkez Yönetim Kurulumuz iki yıldır "Türk Eğitim-Sen Kadın Kurultayı" nı toplayarak güzel bir hizmete vesile olmaktadır. Bu yıl da Kadın Kurultayımız, 07-08/Mayıs/2005 tarihlerinde Ankara'da yapılmıştır. 95 Şube ve 13 İl Temsilciliğimizden gelen katılımcı arkadaşlarımız, kurultay süresince çok disiplinli ve seviyeli bir çalışma neticesi verimli sonuçlar ortaya çıkarmışlardır.

Kurultay öncesi belirlenen; Kadının Çalışma Hayatı, Sivil Toplum Kuruluşları ve Kadın, Kültür Taşıyıcısı Kadın ve Girişimci Kadın konularında oluşturulan dört komisyon ön çalışmalarını yaparak hazırladıkları raporları kurultayda tebliğ ettiler. Komisyon raporları ve raporlar üzerine yapılan değerlendirmeler neticesi kurultayın sonuç bildirgesi hazırlandı ve basın aracılığıyla kamuoyuna ilan edildi.

Kurultay öncesi ve süresince takdire layık hizmetler ortaya koyan şube kadın komisyonu üyelerimize ve kurultay delegelerimize teşekkür ediyorum.

Kurultayımızda "Kadının Toplumdaki Yeri" konulu bir seminer veren Prof. Dr. Hüdaverdi Adam beye de tüm katılımcılarımız adına şükranlarımı sunuyorum.

Kurultay süresince tüm katılımcılar tarafından büyük sempati ve takdir toplayan Divan Heyetimiz Prof. Dr. Aygün Attar, Yrd. Doç. Dr. Nuran Kılağız ve Dr. Kamile Gülüm hanımefendilere de çok teşekkür ediyorum.

Toplantımızın başlangıcından bitimine kadar mesailerini esirgemeyen Merkez Kadın Komisyonu üyelerimiz, Ankara Şubelerimizin Kadın Komisyonu Üyeleri ve Ankara 5 No'lu Şube Başkanımız Sevgi Yalav'a da teşekkür ediyorum.

Ayrıca başta Genel Başkanımız Şuayip Özcan olmak üzere Merkez Yönetim Kurulu Üyelerimize, bütün eğitim çalışanı bayan üyelerimizin çalışmalarına vermiş oldukları sürekli destekten ötürü, tüm bayan üyelerimiz adına minnet ve şükranlarımı sunuyorum.

2. Kadın Kurultayı süresince yürütülen çalışmaları, kamuoyunun ve özellikle de bayan çalışanların bilgisine sunmak amacıyla bu kitapta toplamış bulunuyoruz.

Türk Eğitim-Sen üyesi fedakar bayan arkadaşlarımızın bu çalışmalarının, iş hayatımız için faydalı olması temennisiyle başarılar diliyorum.

Firdes IŞIK
Genel Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri

Türk Eğitim-Sen **2. Kadın Kurultayı**

07-08 Mayıs 2005/ İçkale Otel -ANKARA

Açılış - 07.Mayıs.2005

Seçkin TEKİNŞEN(Sunum): Sayın Genel Başkanım, Merkez Yönetim Kurulunun saygıdeğer üyeleri, şubelerimizin değerli kadın temsilcileri, sayın basın mensupları sendikamızın düzenlediği ikinci Kadın Kurultayına hoş geldiniz, şeref verdiniz.

Sizleri ulu önder Mustafa Kemal Atatürk ve bütün şehitlerimizin anısına saygı duruşuna ve akabinde İstiklal Marşını okumaya davet ediyorum.

Teşekkür ediyorum.

Değerli katılımcılar, kurultayımızın bundan sonraki çalışmalarına yön verecek divanı oluşturmak üzere aramızda bulunan Prof. Dr. Sayın Aygün Attar, Yard. Doç. Dr. Nuran Kılağız ve Dr.Kamile Gülüm'ü onayınıza sunuyorum. Kabul edilmiştir.

Sayın divanı arz ederim.

Aygün ATTAR - Divan başkanı:

Türk Eğitim-Sen'in 2. Kadın Kurultayını başlatmış bulunmaktayız. Her şeyden önce eğitim camiasının bir üyesi olarak Türk Eğitim-Sen'e teşekkür

etmek istiyorum. Türkiye'nin içinde bulunduğu zor bir dönemde, eğitim camiasına gönül veren bayanları, anneleri bir araya toplama çabası gösterdiklerinden dolayı kendileri için alkış rica ediyorum.

Sayın Başkanım, değerli üyeler, bugün yaşamakta olduğumuz durum üzerine birkaç değerlendirme yaptıktan sonra konuşmaları başlatmak düşüncesindeyim. Bizler, Türk eğitime gönül veren kişiler, her zamankinden çok daha farklı bir ortamda yaşamaktayız. Bu ortam, AB müzakere süreci içerisinde bize dışarıdan, batı dünyasından dayatmalar karşısında Türk onurunun, Türk kaderinin ve özellikle Türk insanının bugünlerde yaşadığı savaşa farklı bir açıdan değerlendirme yapmamızı gerektiriyor. Bugün, Türkiye'de oluşturulması gereken Kuvayi Milliye ruhudur. Dikkat ederseniz Osmanlının son döneminde olduğu gibi ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal bulguları gözlemleyen batı dünyası bir zamanlar Sevr ile yapmak istediğini fakat başaramadığını, Lozan ile geri tepmiş olduğumuz o sinsi emellerini bugün gerçekleştirme çabası içindedir. Tüm bunları göz önünde bulundurduğumuz vakit, masum bir şekilde Türk'e yakışır bir şekilde vermiş olduğu taahhütleri gerçekleştirme çabası içinde bulunan bir Türkiye Cumhuriyeti Devletini görmekteyiz. Öbür taraftaysa ne yazık ki, her zaman dost gibi gösterip sinsi bir düşman olmaktan kendini alamayan Türkiye'yi bölmek, üniter devlet yapısını parçalamak için başarılı bir şekilde azınlıkları, çeşitli problemleri öne sürerek varlığımızı yok etme arzusunda olan güçlerle karşı karşıyayız.

Türk Eğitim-Sen yapmış olduğu son derece başarılı faaliyetlerle aslında Türk insanının, eğitiminin onurlu sesi olarak bugün dimdik ayakta durmaktadır. Zor bir savaşa başladık, fakat bu savaş onurlu bir savaş. Özellikle bugün ben her zamankinden daha heyecanlı bir şekilde eğitim camiasında yer alan bizleri, anneleri Türk insanın dünyada varlık göstermesinde etken olan Nene Hatunları ve istiklal savaşının yeleğini yavrusunun üzerine değil, yeleğini askere malzeme olsun niyetiyle silahının üzerine örten o büyük ananın ta kendisini görmekteyim sizlerin timsalinde...Türk Eğitim-Sen'in değerini bilelim. Sayın milletvekilim, sayın genel başkanım. Ben daha dün ayağımın tozuyla uluslar arası bir sempozyuma, çok zor geçen, üç gün süren Türkiye ve Azerbaycan işbirliğiyle sözde Ermeni soykırımına karşı oluşturulmuş olan bir koordinasyon çalışmasını bitirerek; bugün ne kadar yorgun olsam da sizlerin arasında bulunma arzusuyla biraz önce buraya geldim. Çünkü, ben Kitab-ı Dede Korkut sayfalarından süzülen sade ana olmakla değil, aynı zamanda eri ve ereni için omuz omuza vererek mücadele verme arzusunu milattan önceki yüzyıllardan günümüze kadar taşıyan o kadının ruhunu, bugün bu salonda her zamankinden fazla bir yankıyla seslenmesini, yükselmesini ve bizleri yok etmek isteyen güçlerin kulaklarını deler derecesinde haykırırları duymak istiyorum.

Kitab-ı Dede Korkut'a bakarsanız, orada bizim özümüz, dünümüz var. Oradaki ana hem anadır, hem de eşiyle omuz omuza vererek savaşan bir yigittir. Bugün de er meydanında savaşmamız gerekiyor.

Bugünkü savaş, daha farklıdır. Türkler kılıçlarıyla savaştıkları tüm

savaşlarda zafer kazandılar. Fakat kimi zaman fitne, fesat, hileden uzak yapımız diploması masası arkasında aynı şekilde zaferle sonuçlanan olayları beraberinde getirmedi. Biz, Türk'e, Türk'ün asliyetine, büyüklüğüne has bir onurla bize yakışır bir şekilde el uzattık, uzattığımız el havada kaldı. Sıkılan o elimiz aslında dostça değildi; içindeki art niyetle sıkın parmaklar, aleyhimizde tazminatı, toprak ihyasını, Kürdistanı, Pontus saçmalığını yazan ellere dönüştü. Türkiye ateşten bir gömlektir, dört tarafımızda her geçen gün altımızı oyma planları yapan güçlerle karşı karşıyayız. Bir tarafta Yunanistan, diğer tarafta Rusya öte tarafta batı dünyası.

O batı dünyası ki, bugün bizlere karşı her zamankinden daha sert, daha katı, daha sinsice bir tutum sergilemektedir. İstiklal savaşı öncesinde çok açık bir şekilde ben düşmanım diyerek bu toprakları istila etmek amacıyla gelen, bunu yapamayan o batı dünyası; bugün bu emellerini AB gibi saçma sapan bir program kapsamında gerçekleştirmeyi amaçlamaktadır. Ben uluslar arası ilişkiler uzmanıyım. Türk siyasi tarihi dersi veririm yıllardır. Bu siyasi tarihin dününe baktığımız zaman, yaşanmış olan bu tarihin daha önce de yaşandığını söyleyebilirim. Eğitim camiasının değerli mensupları sizler, çilekeş eğitimciler, ilk ve orta öğretimin en zor yükünü sırtında taşıyan meslektaşlarım, bunu benden çok daha iyi fark ediyorsunuz. Ne yazık ki, yaşananlardan ders çıkartmak gibi bir sonuca varamamış bulunmaktayız bugün. İçinde bulunduğumuz olaylar bize bunu gösteriyor. Pekala ne yapmalıyız? Yapılması gereken son derece basit; dün olduğumuz gibi bugün de bu coğrafyada var olduğumuzu, var olacağımızı fakat bunu hamaset içerisinde değil; fiilen icraatta gerçekleştirmek gerekiyor. Her eğitimci, kendi fikri düşüncesi için vatan toprağı uğruna şehit olabilme ruhunu on tane yavruya aşılayabiliyorsa, bu zaten kazanılmış zaferimizin bugünden itibaren ilanı demektir.

Sözü uzatmak istemiyorum. Kurultayın protokolüne riayet etmem gerekiyor. Bugün yapılmak istenen şey Anadolu'dan bizleri çıkartmak değil, Anadolu coğrafyası içinde bizleri boğmak, asimile olmamızı sağlamaktır. Büyük Atatürk'ün de söylediği gibi bu damarlarda akan kan asil kandır. Bu asil kan aktığı sürece karşımızdaki ne kadar güçlü olursa olsun ki; güçlü değil, biz dün olduğu gibi bugün de var olacağız. Tüm dünyaya Türk'ün kudretini bir daha istiklal savaşında yaptığımızdan çok daha farklı bir şekilde bilimsel bir metodoloji uygulayarak bilimle ve kalemlerle zafere ulaşacağız. Umuyorum ki, en yakın zamanda bu zafer Türk'ün tarihinin sinesinde silinmez zaferle yazılacaktır. Teşekkür ederim, saygılarımı ve sevgilerimi sunuyorum.

Program gereğince Türk Eğitim-Sen Merkez Kadın Komisyonu Başkanı Nurcan Kandemir'i konuşmasını yapmak üzere davet ediyorum.

Nurcan KANDEMİR - Türk Eğitim-Sen Kadın Komisyonu Başkanı

Sayın milletvekilim, sayın genel başkanım, sayın divan üyeleri, genel merkezimizin değerli yöneticileri, saygıdeğer basın mensupları, kıymetli misafirler,

Yürelerinde Türkiye sevdasıyla yollara düşmüş, vatanın dört bucağından buraya gelmiş, hak mücadelemizin değerli kadın temsilcileri

hepiniz hoş geldiniz şeref verdiniz..

Geçtiğimiz yıl ilki düzenlenen Kadın Kurultayı bir çok bakımdan ilkleri taşımakla birlikte, sendikamız bünyesindeki kadın çalışanların sorunlarını dile getirdiği, topluma sesini duyurduğu bir çalışma olmuştur. Bu kurultayda, kadını ilgilendiren pek çok mesele irdelenmiş, yapılması gerekenler ortaya konmuş, çözüm önerileri sunulmuştur. 1. Kadın Kurultayından bugüne kadar kadını ilgilendiren meselelerde sendikamızın ve bağlı bulunduğu konfederasyonumuzun çalışmalar yaptığı, çalışan kadının şartlarının hükümetle pazarlık masasında ne kadar yer aldığını hepimiz bültenlerimizden okuyoruz.

Doğum öncesi ve sonrası ücretli izinlerin arttırılması dışında çok da bir şeylerin değiştiğini söyleyemeyiz. Bildiğiniz gibi 2004 yılının sonunda tüm şubeler olağan genel kurullarını yaptılar.

Şube yönetimlerini yenilediler. Seçimle iş başına gelen şube yönetimlerinin isim listesini incelediğimizde geçmiş yıllara oranla kadın sayımızda az da olsa artış görülmektedir.

Değerli konuklar, sendikamızın 1992 yılından beri sürdürdüğü bu onurlu mücadelede kadın olarak “ben de varım!” demediğiniz müddetçe; yalnızca kağıt üzerindeki üyeliğiniz sesinizi duyurmaya yetmeyecektir. Kadını böylesine yücelten, ona değer veren bir toplum dünyanın başka hiçbir yerinde yoktur. Türk milleti için kadının önemini, yerini şanlı Türk tarihimizin sayfalarında bulabilirsiniz. Bugün hak arama mücadelesindeki yerimizi belirleyecek olan sizlersiniz. Yani biziz. Biz Türk Eğitim-Sen’li kadın çalışanlar. Göreve talip olunuz, siz talip olmazsanız, fedakarlık etmezsiniz, yönetimde kademesinde bulunmanız biraz zor olacaktır. Yer almadığımız zaman da kadın çalışanın sesi bir fısıltı olmaktan öteye maalesef gidememekte. Unutmayınız ki, fırtınalar, denizi insanın sevmesine engel değildir. Ne kadar çakıl ve dikenlerle dolu olursa olsun, bizim yürüdüğümüz yol kendi adımıza çocuklarımız adına mutlu bir geleceğe giden güzel bir yoldur. Bir araya geldiğimiz bu güzel gün bir başka anlam da taşıyor bizim için; hepimiz bir anne tarafından yetiştirilip bugünlere getirildik. Onlara olan minnetimizi, şükranlarımızı anlatmak için ne söylesek az. Bugün bu kürsüden kızını dört gün sonra gelin edecek bir anne olarak sizlere seslenirken; inancımın, sizlere güvenimin sonsuz olduğunu bilmenizi istiyorum. Yarın bu kürsüden seslenecek, topluma yön verecek, karar mekanizmalarında yer alacak olan sizlersiniz. Bu kurultay geleceğimize ışık tutsun, yolumuzu aydınlatsın. Nice kurultaylarda, her geçen gün artan sayılarda bir arada olmak dileğiyle hepinizin anneler gününü kutluyor, saygılar sunuyorum.

Divan başkanı:

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi Kadın Komisyonu Başkanı Nurcan Kandemir’e bu güzel ve heyecanlı konuşmasından ötürü teşekkürlerimizi bildiriyoruz. Ayrıca kızınıza bir ömür boyu mutluluklar diliyoruz.

Sayın konuklar bir anons yapmam gerekiyordu, fakat unuttum. Bugün aramızda bulunmayan Türk Eğitim-Sen Eğitim ve Sosyal İşler Sekreteri Firdes

Işık Hanımefendinin mesajı var sizlerle paylaşmak istiyorum: “Türk Eğitim-Sen’in çok kıymetli kadın temsilcileri, sendikamızın gerçekleştirdiği 1. Kadın Kurultayının sonunda sizlere söz vermiş olmama rağmen sağlık sorunlarım nedeniyle maalesef aranızda bulunamıyorum. Bu yıl ikincisini gerçekleştirdiğimiz kadın kurultayına katılımınızdan ötürü teşekkür ediyor, çalışan kadının en yoğun şekilde yer aldığı bir sivil toplum örgütü olan Türk Eğitim-Sen bünyesinde üzerimize düşeni yapacağınıza inanıyorum. Aynı zamanda tüm katılımcıların anneler gününü kutluyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum”.

Biz de Firdes Işık’a acil şifalar dileyip anneler gününü kutluyoruz.

Değerli katılımcılar yoğun programına rağmen aramızda Adana Milletvekili Zeynep Tekin Börü bulunmaktadır. Kendisini sizlere hitap etmek için kürsüye davet ediyorum.

Zeynep Tekin Börü - Adana Milletvekili

Sayın divan, değerli başkanım, yanlışımlı olursa affedin, ben şimdi çok heyecanlıyım. Şöyle bir soru sorulabilir: Böyle bir ortamda bulunacağınızı bilmiyor muydunuz? Tabi ki biliyordum. Ama kadınların olduğu her yerde ben bu heyecanı duyuyorum. Hocamın konuşmalarından çok etkilendim. Bu ülke için mücadele ettiğimiz günler geldi aklıma. Parmakla sayılacak çok az sayıda üniversite öğrencisi hanımların ettiği mücadele içinde buldum kendimi. Ta geçmişe gittim.

Sayın başkan bizi davet ettiğinde de o şaşkınlığı üzerimde taşıyordum. Her şeyden önce burada olmaktan sizlerle olmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum.

Hele hele sizi o kutsal çatının altında sizi yeterince temsil ediyor muyum bilemiyorum ama; bundan sonra o çatının altında sizleri de aramızda görmekten çok mutlu olacağımı belirtmek istiyorum.

Eli öpülesi annelerin dünyada olduğu gibi ülkemizde de kutlanan Anneler Gününü kutluyorum. Annelerimizin bundan böyle ülkemizde çok ama çok güzel günlerde yaşamasını diliyorum. Bunun için ben de bir parlamenter olarak, hemcinsiniz olarak nerede ne zaman olursa yanınızda olmak istiyorum. Sizinle birlikte koşturmak, mücadele etmek istiyorum. Yanınızda olmadığım zamanlarda bilin ki, sizler benim yüreğimde olacaksınız.

Belirtmek istediğim ilk şey tabi ki parlamento çalışmaları ve kadınlar. Bizleri çalışmaya yönlendirin, yanlışılarımızda bizleri uyarın, doğrularımızda yanımızda olun. Bakın ben yanınıza geldim, gelirim. Bu bir başlangıç olsun, Zeynep Tekin Börü’yü yönlendirin, projelerinizi getirin, birlikte gerekirse, bakana, başbakana hep birlikte gidelim, çözüm üretelim.

Dünyada kadın sorunu yoktur diyorum ben. Kadını sorun yapan zihniyet vardır. Bilmiyorum bana katılıyor musunuz? Dünya nüfusunun yarısını oluşturmalarına rağmen her türlü olumsuzluktan ilk elden etkilenebilen gene biz kadınlar. Ağır yüklerin altında bulunmalarına rağmen, ekonomide, siyasette ve toplumsal yaşantının en uzak noktasında yer almaktadır, kadınlar. Ülkemiz

açısından da durum ne yazık ki aynıdır. Arzu edilen düzeye henüz gelinmiş değildir. Bu düzenlemeleri yaparken elbette AB bizim referans aldığımız bir metindir. Bizim hedefimiz, o mevzuatı, bu düzenlemelerle daha ileriye götürmek. Bizler gerekli pek çok düzenlemeyi yaptık. Fakat altını çizerek söylemek istiyorum; kadına yönelik düzenlemelerin hayata geçmesi ve yerleşmesi noktasında kadınlarımızın da daha talepkar, mücadeleci ve girişimci olması gerektiğini düşünüyorum. Kadına yönelik ayrımcılığın ve eşitsizliğin, topluma sizler gibi değerli eğitimciler sayesinde ve biraz sonra dinleyebileceğimiz çok değerli fikirlerinizle, eğitimle aşılabileceğini düşünüyorum. Sadece kadınlarımızı eğitelim demekle çözülmez bu sorun. Zira kadınlara yönelik yasal düzenlemelere giderek onlara hak ettikleri konumlarını kağıt üzerinde kavuşturarak ne yazık ki, sorun halledilemiyor. Bu hakları özel sektörün benimsememesi nedeniyle, işverenlerin kadınlardan kaçarak erkekleri istihdam etmek istemeleri gibi başka bir eşitsizlik karşımıza çıkmaktadır. Kadına doğum izni verdik mesela, duyuyoruz, özellikle erkek iş verenlerden, özel sektörden, holding sahiplerinden ‘kadın hamilelik dönemi yaşayacak, kadın hamilelikten sonra doğum izni alacak, dolayısıyla ben ondan randıman alamayacağım’ diye kadınları tercih etmiyorlar. Bu sebeple kollektif bir bilince, empatiye ihtiyaç duyduğumuz çok açık, sevgili hemcinslerim. Kadının mücadelesi adına burada gerçekleştirilen kurultayı çok önemsiyorum.

Ayrıca hocam izin verirse kendi yaşantımdan bir iki satırla bahsetmek istiyorum; karşınızda duran bu insan dişiyle tırnağıyla bu noktaya gelmiştir. Gündüz tahsil yaptım, gece okuyarak mühendis oldum.

Kuvayı Milliye ruhuyla hareket etmek için tüm bunları yaşamış olmanın çok önemli olduğunu vurgulamak istiyorum.

Ben toplantıyı çok işgal etmek istemiyorum, sıkıntı duyuyorum. Hayatta olmak istediğim tek meslek, yıllıkta da yazıyordur, öğretmenlik. Ne olmak istersiniz diye sormuşlardı, hep öğretmen olmak isterim demiştim. Ama inşaat mühendisi oldum. Çocukken Milli Eğitim Bakanı olacağım, öğretmenlerin haklarını iyileştireceğim dedim.

Şimdi size bir hikaye anlatacağım: Öğretmen öğrencilerinin hepsine birer kuş vermiş. ‘Bunu herkes hiç kimsenin görmediği bir yerde kesip getirecek’ demiş, bir öğrenci kesmeden getirmiş, öğretmen nedenini sormuş, ‘öğretmenim, beni hiç kimse görmüyor olabilir ama beni her yerde Allah görür’ demiş. Öğretmenin kutsallığını, değerini bundan daha güzel anlatan bir söz, bir ifade var mı bilmiyorum. ‘Hani Allah var, Allah var diyorsunuz’ demiş dinsiz imansızın bir tanesi, ‘isteyin bakalım şeker verecek mi size?’ istiyor çocuklar, cebinden çıkarıp veriyor o dinsiz imansız öğretmen, ‘pekala öğretmenden isteyin’ diyor. Allah bizi o öğretmenlere muhtaç etmesin, Allah sizin eksikliğinizi vermesin. Hepinize Allah güç kuvvet versin. Milletvekili bir ablanız olarak diyorum ki; A Blok, alt zemin, Ayhan Zeynep Tekin Börü, 532 208 08 09 telefonumla sekreterimle, danışmanımla her zaman emrinizdeyim. Gelin gönül gönüle, karşı karşıya konuşalım, tartışalım ülkemizin sorunlarını paylaşalım, en güzeli bulalım. Saygılar ve sevgiler sunuyorum. Teşekkürler.

Divan başkanı:

Sayın milletvekilim, Anneler gününüz kutlu olsun. Ayrıca Türk Eğitim-Sen adına katılımınızdan ötürü bir çiçek takdim ediyoruz size. Zeynep Tekin Börü Hanımefendiye herkes adına teşekkür ediyorum. Ayrıca haklısınız. Şahsım adına aynen katılıyorum iradenize. Ben bugüne kadar bir kez bile TBMM çatısı altındaki bir bayan milletvekilini bile ziyaret etmedim. Onlar azınlığı temsil ediyorlar orada. Mecliste biliyorsunuz ki, kadın milletvekili parmakla sayılacak düzeydedir. Ben bu arada sayın milletvekilimiz rakamlarla ilgili bir şeyler söylediler. Sadece bir rakam eklemek istiyorum; dünyada ev işleri de dahil olmak üzere işlerin yüzde 87'sini kadınlar görüyor. Ev işlerinin de yüzde 99'unu. İstatistik elimde. Sayın genel başkanımız da 'mikrofon elinizde, istediğinizi söyleyebilirsiniz' diyebilir ama bunun karşılığında kadınların edindiği ekonomik kazanç yüzde 1'dir.

Şimdi sizlere hitap etmek üzere Türk Dünyası Kadınları Derneği Başkanı sayın Şenol Bal'ı mikrofona davet ediyorum. Buyurun efendim.

Şenol BAL - Türk Dünyası kadınları Derneği Genel Başkanı

Sayın genel başkanım, sayın vekilim, değerli divan üyeleri ve kıymetli eğitim çalışanları hepinizi saygılarımla selamlıyorum. Türk Eğitim-Sen'in değerli üyeleri tarafından gerçekleştirilen 2. Kadın Kurultayının hayırlara vesile olmasını yüce Allah'tan niyaz ediyorum.

Saygıdeğer eğitim çalışanları, ben bugün karşınızda bir anne, bir eğitimci hem de milli bir sivil toplum kuruluşunun genel başkanı olarak bulunuyorum. Başkurt Türklerinin bir atasözü var: "Ruh vermek için baba insan olmak için anne gereklidir." Anneler gününüz kutlu olsun.

Muhterem katılımcılar, teknoloji çağı, bilim çağı gibi kavramlarla içinde bulunduğumuz 21. yy'ı tanımlamaya çalışıyoruz. Kesin olan bir şey var ki, her alanda gelişmenin sonucunu kestirmek mümkün değil. Belirsizliklerle dolu çok hızlı bir çağda yaşıyor olmamız çok önemli. Bu çağa ayak uydurmak zorundayız.

Teknolojiyi ve bilimi elinde tutan milletler devletler bugün güçlü. Ekonomik, sosyal, kültürel tek dünya hakimiyetine gidiyor, dünya.

Küreselleşme karşısında milli kültürümüzü ayakta tutabilmenin koruyabilmenin iki yolu var: Birincisi, bilim ve teknolojiye sahip olmak ve ilerletebilmek; ikincisi, tarih boyunca kültürel referanslarla oluşmuş; insanların sahip olmaktan onur, gurur duyduğu iman ettiği bir takım değerleri ortaya çıkarmak onlara sahip olmak. Batı dünyası bilim, teknoloji ve ekonomik gelişmişlik farkı özellikle genç nesilleri, milli değerlere karşı bir güvensizliğe itmekte bu durum onları, hakim yabancı kültüre açık hale getirmektedir. Uzun yıllardır ülkemizde bilimin birçok alanında ortaya konulan gelişme maalesef yok. Teknoloji alanındaysa büyük oranda tüketici durumdayız. Eğitim ve öğretimde her yönden sıkıntı yaşıyoruz. Bilim ve teknolojinin gelişmesinin en önemli faktörü eğitim. Önüne konulan kitaplar arasında kaybolmuş, geleceği birkaç sınavla belirlenmiş sesini nasıl duyuracağını unutmuş veya hiç öğrenmemiş çocuklarımız, öğrencilerimiz, yavrularımız... Geleceği güvenle

bakamayan genç neslin elimizden kayıp gittiğini görmek bir eğitimci, bir anne olarak inan ki beni çok üzüyor. Her yıl eğitimdeki öğrenci sayımız artıyor. Şu an yaklaşık 18 Milyon. Bu sayı birçok Avrupa ülkesinin toplam nüfusundan çok daha fazla. Eğitim, bir toplumun ortak hafızasını ve bilincini yaratır. Böylece o toplum ortak bir kimlik kazanır. Ülkemizde ortak bir kimlik kazanılmış mıdır bu eğitim sistemiyle? Eğitim, okuyabilen fakat nelerin okunmaya izlenmeye değer olduğunu ayırt edemeyen kitle yığınlarını mı üretiyoruz yoksa? Zihni, milyonlarca bilgi ve gerçekle dolu olup gene de eğitimsiz olunabilir mi? Eğitim, nitelik mi nicelikli mi olmalı? Eğitim, insanı sorgulayabilen, eleştirebilen bireye dönüştürmeli ve zihnindeki duvarları yıkıp sürekli ilerlemeye ve çevresindekileri de kendisiyle beraber geliştirmeye teşvik edici olarak tanımlanmalıdır. Gereksiz bir çok bilginin kapasiteleri ve yatkınlıkları göz önüne alınmadan her öğrenciye dayatılıyor olduğu gerçeğine hepimiz eğitimci olarak yakinen biliyoruz. Eğitim, tüm dünyada sorunlu bir alan, fakat Türkiye’de daha sorunlu bir alan. Bu bakımdan şunu ifade etmek istiyorum: son yıllarda pek çok model, metot, strateji her geçen gün eğitim alanımızda yeniden deniyor. Bunu biliyoruz değil mi arkadaşlar? Çoklu zeka kuramı, buluş yöntemi, zihinde yapılanma kuramı...

Öğrenciyi daha aktif hale getiren, öğrenciyi merkeze alan birçok yeni model ve metot üzerinde duruyoruz. Milli eğitimi ele alan her iktidar, daha öncekini tamamen yıkıyor, yeniden bedenimize uysun uymasın yeni bir ekolü milli eğitimimize intikal ettiriyor. Her sene müfredat değiştiriyor. Ben özel eğitim derslerine de giren, aynı zamanda genetik çalışmış bir arkadaşımız da olarak bu konuda akademik çalışmalarımı da yürütüyorum. Ama şunu görüyorum. Korkuyorum! Bu tür uygulanan modeller, metotlar elbette güzel. Ama uygulanabilirse! Uygulayan kişiler bu işin gayesini biliyorsa güzel. Yoksa çok yanlış neticeler verir. Bunun yanı sıra ben bir şeyden daha korkuyorum; eğer bu tür modellerin çok teferruatıyla uğraşırsak ki; biz çok uğraşırız teferruatla, içerikten uzaklaşabileceğimizden korkuyorum. Ama inşallah iyi olacak. Eğitimciler olarak siz hanımefendilerin bu konuda çok önem arz ettiğini düşünüyorum. Kadın eğitimcilerin hassasiyetini, duygusallığını biliyorum. Tabi ki hanımların bir anne duygusallığıyla meseleye yaklaştığını az önce sayın vekilim de söyledi. Yani öğretmenlik gerçekten çok kutsal bir meslek. Ben de senelerdir öğretmen yetiştiren bir müessesede fen bilgisi ve biyoloji öğretmeni yetiştiren bir arkadaşımız olarak bu konuya mümkün olduğu kadar hassasiyet göstermeye çalıştım. Eğitimle ilgili söyleyeceklerim bunlar sayın divan başkanım. Biraz da sivil toplum kuruluşu başkanı olarak bir şeyler aktarmak istiyorum:

Bir konuya dikkat çekmek istiyorum; bilhassa batılı ülkelerin maddi manevi kaynak aktararak, o kaynakları kendi amaçları doğrultusunda kullanılmasını sağlayacak bir politika çevresinde sivil toplum kuruluşları (NGO) kurduklarını ve uygun olanları o ülkelerde desteklediklerini hepimiz yakinen biliyoruz.

İki devlet arasında resmi pek çok kural ve izin gerektiren süreç çok

kısaltılarak, sivil toplum kuruluşları görünümü altında, aslında ülkeden ülkeye belli amaçlar doğrultusunda emperyalist ideolojiler aktarılmakta, sosyal ve siyasal dönüşümler hızlandırılmaktadır. Bu hızlandırılmaya paralel olarak az gelişmiş ülkelerin kapalı ekonomileri küreselleşmeye uygun hale getirilmekte, böylece bu yapıya getirilen ülkeyi yönlendirmek, sıcak paranın efendileri için hiç zor olmamaktadır. Uluslar arası şirketlerin ve kuruluşların projeler aracılığıyla siyasetini ihraç ettiği bu çalışmalar sayesinde, ülkeler içten fethedilmektedir. Dün eski Yugoslavya'yı meydana getiren, bugün bağımsızlaşan Balkan ülkeleri, Ukrayna, Gürcistan, KKTC, Kırgızistan'da hep aynı oyun oynandı. Ufak tefek farklılıklarla ve oynanmaya devam ediyor. Bu nitelikteki sivil toplum kuruluşlarının amaçları, milli devletleri yıkmaktır. Hedef alınan ülkeleri gözden düşürmek, belgeler yayınlamak, hükümetleri AB ve ABD'deki merkez adına denetlemek ve sonuçları duyurmak hep bu sivil toplum kuruluşlarının görevi olmuştur, Türkiye için de geçerli bu söylediklerim. İnsan hakları, özgürlük, çok kültürlülük, demokrasi, çok kimlik gibi temalar işlenerek; milliyet, din ve mezhep farklılıkları devamlı kışkırtılmaktadır. Demokrasi ve insan haklarının batıdan geldiği propagandasıyla batı kültürünü ve hayat tarzını benimsetici çalışmalar yapılmaktadır. Çok daha fazla uzatmak istemiyorum. Ama sadece Türkiye için de konuşmak istiyorum. Türkiye'de hukuk ve insan hakları gibi evrensel değerler adı kullanılarak kurulan vakıf ve derneklerin, hangi amaçlara yönelik çalışmalar yaptıkları mercer altına kesinlikle alınmalıdır, sayın vekilim. Bu tür kuruluşların önemli bir bölümünü kadın kuruluşları meydana getirmektedir. Belli ideolojilere hizmet için kurulmuş sivil toplum kuruluşlarına destek veren uluslar arası kuruluşlar ve destekledikleri projeler de çok ilgi çekicidir. Uluslar arası spekülör, örneğin Soros'un ki, binlerce Soros var, Türkiye'deki Açık Toplum Vakfı, sadece 2004 yılında 34 proje desteklemiştir. Bugüne kadar ülkemize 5 milyon dolarlık kaynak sağlamıştır. Ayrıca Avrupa ve ABD'den pek çok finans sağlayıcı kurum ve kuruluş da sivil toplum kuruluşu tarafından, ki biz kendimize de sivil toplum kuruluşu demeye korkar olduk, milli sivil toplum kuruluşu. demeye ihtiyaç duyuyorum, destek bulmaktadır. Sadece o mu? Hani deliler gibi girmeye uğraştığımız AB'nin sivil toplum kuruluşları için özel fonları olduğunu da biliyorsunuzdur. Nedir biliyor musunuz sivil toplum kuruluşları için özel fonları? İsimlerini söyleyeyim: Avrupa ufukları ve mozaik programı, demokrasi ve insan hakları için Avrupa girişimi, çünkü Avrupa'dan öğreneceğiz ya biz demokrasiyi! Ne tür demokrasi olduğunu en son Y.Halaçoğlu'na İsviçre'nin tavrından biliyorsunuz...

Bu fonlar, dikkat ettiğimiz zaman projelerini nedendir bilinmez, hep doğu illerimizdeki odalara, belediyelere, derneklere ve vakıflara ayırıyor. Konulara şöyle bir baktığımız zaman insan hakları, kadın hakları, özgürlük, çok kültürlülük üzerinde yoğunlaşıyor. Sözde raporlar hazırlanıyor. Çünkü alınan paranın karşılığı da verilmek zorunda. AB'nin Türkiye'deki bu sivil toplum kuruluşlarına aktardığı tabi sadece bunlar olmayabilir. Mutlaka projeler destekleniyordur. Çok fazla detayına girmek istemiyorum. Milli sivil toplum

kuruluşları görüşlerini iletecek muhatap bulamazken, bu tip sivil toplum kuruluşları iktidar ve medya tarafından fazlasıyla ciddiye alınıp, etrafa ultimatolar savurabilmektedir. Türk milleti bu oyunları bozabilmek için süratle çağın gerektirdiği bir teşkilatlanma modeli geliştirmeli ve milli teşkilatlarına mutlaka ve mutlaka sahip çıkmalıdır. İşte bu Türk milli teşkilatlarından bir tanesi de Türk Eğitim-Sen'dir. Ben üyesi olmaktan gurur ve şeref duyuyorum. Sayın vekilimin ben çok samimi olduğuna inanıyorum. Geçmişinde de milli meselelerde çok mücadele ettiğini biliyorum.

Bu millet, milli mücadele edenleri de kesinlikle unutmaz sayın vekilim. Ama şimdi çok önemli bir noktadasınız. Bu önemli yer de göreviniz, bu önemli yerde sesinizi en iyi şekilde duyurmanız olmalıdır diye düşünüyorum.

Biliyorsunuz, son yollarda Türkiye'de kötüye giden bir ekonomi var; her ne kadar cilalanmış da olsa, IMF'li programlar, serseri mayın gibi dolaşan sıcak para, her gün artan iç ve dış borç yekünü, işsizliğin artması, üretime yönelik yatırımın olmaması, adalet sistemimizdeki boşluklar ve bunlardan da inan ki, en önemlisi vatandaşımızın düşüncesi ve zihnindeki, vatanımızın bölünmez bütünlüğüne dair kaygılarımız. Çevremize bakıyoruz; gelişen olaylar çok can sıkıcı. Bir zamanlar kırmızı pasaport verdiğimiz kabile reisi bugün Irak Cumhurbaşkanı. Şimdi yoluna kırmızı halılar mı sereceğiz? Yoksa onun Irak'ın bütünlüğünden yanayım sözüne inanıp Türkmen meselesini duvara mı asacağız? Yoksa biz de soydaşlarımızı yok mu sayacağız? "Birleşik Kıbrıs çatısı altında ve AB düzeninde KKTC'nin bağımsızlığı bir hayal!" Diyen Talat bugün Cumhurbaşkanı. Büyük dava adamı ve büyük devlet adamı R. Denktaş'ın KKTC ve Türkiye'de aşağılayanların gözü aydın diyorum. Senelerdir, Türkiye olarak sözde Ermeni soykırımının olmadığını anlatmaya çalıştık. Haklı olduğumuz bir davayı anlatamamanın sıkıntısını yaşadık. Bu durumu AB ve ABD'nin içindeki Ermeni lobilerinin iyi çalışmasına ve onların tarihi kinlerine bağladık. Fakat son zamanlarda Ermeni kampanyası dönemlerden ve devşirmelerden oluşan Türk lobisi tarafından yapılıyor. Bu dönem ve devşirmeler aldıklarının karşılığını verebilmek için milletin gözünün içine baka baka televizyonlarda tarihi saptırıyorlar. Milletimiz yurdun dört bir köşesinde devletin ve Cumhuriyetinin kuruluş ilkelerine saldırılara, bayrak asma ve bayrak mitingiyle karşı çıkmıştır. Hiçbir zorlama olmadan, günlerce devam eden, milletin bu haklı demokratik tepkisi tabi ki, bayrak yırtan birkaç tane küçük çocuğa değil, gemi aziya almış bölücülere karşı bir tepkiydi. Uzun süredir milletin manevi değerlerinin aşındırılmaya çalışıldığı ülkemizde milletimizin bu tür olaylara dimdik ve kararlı şekilde durması bazı çevrelerde rahatsızlık yaratmaya başlamıştır. Türk milliyetçiliğine planlı ve düzenli bir saldırı başlatılmıştır. Bayrak mitingleri provoke edilmek istenmiş, bu oyunlar tutmayınca yükselen milliyetçilik dalgasından söz edilerek Türk'e hakaret eden gruplar ortaya çıkar olmuştur. Dostlar üzülmeyin, sevindiricidir ki, bu aziz Türk milleti bu kişileri artık iyi tanıyor. Bizler doğru bildiğimiz yolda yürüyeceğimize and içtik. Size çok kısa da olsa rahmetli Galip Erdem'in benim nazım haline getirdiğim nesirini seslenmek istiyorum:

Dur deseler de duramam, yine koşacağım,
Kısık sesimle yine haykıracağım.
Durgun sular pislik bağlar, akan su haram götürmez,
Ben ise kükremiş sel olmak için varım,
Duyan duyar duymayan duymaz,
Aldıran aldırır, aldırmayan aldırılmaz.
Ama ben hakkı söyler, hak bildiğim yolda yürürüm.
Ölçüleri doğrultun, tartıyı doğru yapın,
Kible bir tanedir, kibleyi saptırmayın.
Aksini gördükçe vazifem bunu söylemektir, çünkü ben La İlahe İllallah
derim,

Milletimin tarifini Hakk'a tapan diye bilelim,
Çünkü ben varlığımı Türk varlığına armağan ederim.
Çok teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum.

Divan başkanı:

Türk Dünyası Kadınları Derneği Genel Başkanı Sayın Şenol Bal hislerimize tercüman oldu. Ben de diyorum ki, Türk dünyasında kadınlar derneğine başkanlık eden böyle hanımefendiler olduğu sürece, Türk dünyası her zaman dimdik ayakta olacaktır. Son derece güzel, veciz bir konuşma duyduk. Sayın Genel Başkanımın engin hoşgörüsüne sığındık. Çünkü sıra sayın Genel Başkanımındır. buyurun efendim.

Şuayip ÖZCAN - Türk Eğitim-Sen Genel Başkanı

Sayın Divan, sayın vekilim, değerli eğitimci arkadaşlarım hoş geldiniz şeref verdiniz. Kadının başta insan haklarının, dolayısıyla sosyal haklarının, çalışma hayatının iyileştirilmesi yönünde atılan önemli bir adım olarak değerlendirdiğim Kadın Kurultayında bulunmaktan ötürü mutluyum. Kadının, kültür taşıyan rolü ilk medeniyetlerden günümüze dek bilinen bir gerçektir. Dolayısıyla kadının üretkenliğini, sadece üreme yeteneğinden aldığını düşünmüyorum. Birleştiriciliği, insani vasıflarının gelişmişliği, hassasiyeti gibi unsurlar kadının çoğu zaman 'duygusal varlık' olarak anılmasına sebebiyet verir. Bu duygusallığın içinde önemli miktarda akılcılık ve çözümleyici bir yan vardır. 'Dünyanın yönetimi ve tabi sermaye gücü bugünün tersine kadınlarda olsaydı bu kadar çok savaş, kavga, gürültü olmayabilirdi' görüşüne katılmamak işten değil.

Önümüzdeki günlerin özel günler kapsamında yer edinen önemli bir getirisi var. Anneler günü, annelerimizin sevgi yumağına sarılarak anıldığı gün olarak duyarsız kalamayacağımız onları anmadan geçemeyeceğimiz sevgili bir gün. Kurultayımızın, anneler günü arifesinde yapılan bu programıyla kadının toplumda olması gereken konumunu ve rollerini yeni baştan ele alacak olması ayrıca sevindirici.

Dünyanın karşılık beklemeyen tek sevgisini yüreklerinde yılmadan taşıyan annelerimiz için en anlamlı günlerden biri olan "Anneler Günü"; bize yaşam veren bu değerli insanlara sevgimizi, saygımızı göstermek için bir bahane, bir vesile aslında. Şefkat öpücükleriyle büyüdüğümüz, bizi

kendilerinden bile esirgeyen annelerimiz, cennete layık insanlardır. Öyle büyük hediyelere, kocaman göstergelere değil sanıyorum; annelerin sıcak bir öpücüğe, belki de sevginizi anlatan bir demet çiçeğe ihtiyacı var.

Anneler bizlerin ilk öğretmeni, ilk eğitimcileri olan varlıklar. Bizler bu günü anneler günü kutlamaları kapsamının ötesine taşıyarak yad etmek istiyoruz. Burada annelerimizin, öncelikli olarak insan haklarından yana söz almak gerekir.

Bugünün Türkiye'sinin ve tüm dünyanın eğitimcilerini, bilim adamlarını, politikacılarını yetiştiren; hepimizin ilk öğretmeni olan annelerimiz bugün hak ettiği konumda olmaktan maalesef uzaktadır..

Politikada, iş hayatında kadınların önünü açan ve demokrasinin yeşermesini sağlayacak tedbirlerin alınmasına yönelik girişimler, günümüzde olması gereken noktaya henüz ulaşamamıştır.

Cinsler arası eşitliğin anayasal düzende ve fiiliyatta hayata geçirilmesi, geleceğin annelerinin ve yetişecek yeni nesillerin de önünü açacaktır.

Günümüz dünyasında kadınların bir meta gibi alınıp satılabildiği, maddi bir değer olarak muamele gördüğü örnekleri hepimiz görüyoruz, duyuyoruz, belki de tanıklık ediyoruz. İnsan haklarıyla uzaktan yakından bağdaşmayan ve suç teşkil eden bu uygulamalar günümüzde maalesef devam ediyor. Devamı sağlayan mekanizmalar, zaman zaman medya zaman zaman da içinde yaşadığımız tüketim toplumunun bizzat kendisi.

Medyanın, toplumu hem olduğu gibi gösteren hem de yeniden üreterek öyleymiş gibi sunan güçlü bir işlevinin olduğu malum. Bugün, tırmandırılan programlarla görsel medya adeta 'evlendirme dairesi' gibi iş görüyor.

Eleştirildiği oranda dikkatle izlenen ve gündelik hayatlara uyarlanan bu tarz programlar; kadına, evlilik kurumuna, çocuklara ne katıyor sorusu havada asılı kalmakta.

Bilakis elimizdeki değerlerimizi bile yitirdiğimiz gözle görünen bir gerçek. Gerçeklikten tamamen uzak olarak kurgulanmış bu evcilik oyunları günümüz medyasında neden ilgiyle takip ediliyor?

Bizler mi evlilik oyunu oynuyoruz, yoksa bu TV programları mı oyunun kurallarını belirliyor? Bu ve benzeri sorular iç içe girmiş vaziyette. İzleyici kitlenin ev kadınları olması da durumun ayrıca vahim çehresi.

Önceki senelerde üzerinde durduğum konuları anımsıyorum ve öyle sanıyorum ki, pop çağı olarak izah edilen çılgınlığın ülkemize yansması ilk televole programları ile asaplarımızı bozmuştu.

Oysa bugün bakıyoruz, anneler-babalar-evlendirilmek istenilen gençler kısaca aile kurumu programların baş rollerine yerleştirilmiş, medya hayatımızın ahlak polisi olarak faaliyetlerine başlamış. Kazanan-kaybeden-ödüllendirilen-cezalandırılan karakterler bizlere kahraman halinde sunulmuş...Fakat bu manzaranın bir adım ilerisini düşünmek bile istemiyorum.

Mahremiyet alanımız olan, özel olan ilişkilerimiz, ailemiz, eşlerimiz adeta pazara çıkartılmış, onlar üzerinden hayatlarımız puanlandırılmış. Sanırım bir kültür veya bir kuşak bu şekilde yapılandırılıyor, gelecek nesillerimizi bu

histeriden korumanın yolları üzerinde düşünmeli, alternatif çözümler üretmeliyiz. Programların dikkate değer bir başka yönü eğitilmiş-egitilmemiş insan arasındaki farkı sifira indirgemesi. Bakıyorsunuz yüksek tahsillisi de ilkokul mezunu da medya için değişmiyor. Farklı eğitim düzeyleri, farklı sosyo-ekonomik koşulları olan insanlar, iş evlendirme dairesi medyasına gelince aynı tepkileri veriyor, aynı çirkinliğe bulaşılıyor. Tüm bilinirliklerin iç içe girdiği ve artık ayırt edilemez olduğu bir zaman sürecindeyiz.

Bazı dönemlerde yükselen değerleri, olayları ve ardı sıra gelen diğer gelişmeleri değerlendirebilmek, birbirine eklemleyebilmek hem gören bir göz hem de analiz eden bakış açısı gerektirir. Anne babaların çocuklarıyla birlikte büyümesi diye bir olgu vardır. Bunun anlamı, sağlam kurulmuş bir aile iletişiminde anne babanın, at gözlüğünü çıkartarak çocuğunun yaşadığı ortama kılavuz olabilecek yetiye sahip olmasıdır. Anneler, burada önceliği olan varlıklar elbet. Çocukla ilk ve belki de en çok iletişimi kuranın anneler olduğunu göz önünde bulundurursak, eğitilmiş anne gücünün nelere vakıf olduğunu anlayabiliriz. Kadının ailede, toplumda kültürü taşıyan ve hatta yeniden üreten yapısı; eğitilmiş olma vasfıyla adeta sözlü kültürden yazılı kültüre geçişe mitil atar. Bir tarih öncesi durumuna değil kadınların günümüz konumuna gönderme yapıyorum.

1., 2. ve 3. dünya ülkeleri şeklinde tasnif edilen ülkelerin genel ortalamasına bakıldığı zaman, kadınların perde arkasında duran, ikinci sınıf kompartımanında yer alan veya orkestralardaki 3. kemanlarda çalan cinsiyetler olduğunu rahatlıkla görebiliyoruz. Mevcut rollerinin ötesine geçebilmek büyük ölçüde kadınların kendi elinde. Okumanın yaşı, sınırı, hududu yoktur.

Bugün yaşlı başlı teyzelerimiz, ninelerimiz, dedelerimiz okuma-yazma öğrenmek için ders sıralarında oturuyorlar. Ne kadar umut verici bir manzara, değil mi? Bu yaştan sonra öğreneceğim de ne olacak kasavetine kapılmadan gösterilen bu çaba kayda değerdir. Dileğimiz okuma-yazma bilmeyen tüm annelerimizin bu çabaya ortak olmaları.

Bu uygulamaların yaygınlaştırılması ve kırsal bölgelerimize bile götürülmesi elzemdir. Yetkililerin bu konuda atacağı her adım, alacağı her karar insanımızın belki de gözlerini kapamadan okuma-yazma mutluluğuna ermesine ön ayak olacaktır. Okumanın yani eğitimin açamayacağı kapı yoktur, diye düşünüyorum. Ülkemizin büyük ölçüde kırsal alan manzaralarına çektiğim bu dikkat, eğitilmiş şehir insanında başka sapaklara direksiyon kırıyor.

Hakların verilmediği bizzat alındığı günümüzde insan haklarından, çalışma hayatına, demokratik kazanımlara giden yolda birinci ödev kadınlara düşmektedir. Madem ezilen ve sesi cılız çıkan ciddi bir kitleden bahsediyoruz, madem politik hayattan izole eden bir cinsiyetten söz ediyoruz, o halde en önemli sorumluluk eğitilmiş kadınlardadır.

Yıllarca üniversite okuyarak meslek edinmeye, iş sahibi olmaya hayatını adayan kadınlar neden yaşamsal önemdeki haklarını kazanmak için mücadele etmiyorlar? Neden bu kavga küçük bir azınlığın, birkaç sözde sivil toplum oluşumunun içinde habis bırakılıyor?

Kazanmanız gereken haklar konusunda mücadele edeceğimiz bir safhada, yani çalışma hayatınızın en aktif döneminde neden gözleriniz magazin programlarını, moda dergilerini, makyaj ve aksesuar fotoğraflarını takip eder; sizleri yapabileceklerinizden alıkoyarak bambaşka mecralara sürükler? Şehirli, yani eğitilmiş tabir edebileceğimiz kadın böyle bir uykuya neden baş koyar? Nerede kaldı eğitimi, kültürü, kırsal bölgelerdeki çok az çaresi kalmış kadından farkı...

Magazin programlarının, televolelerin, evlendirme yarışmalarının eğitilmiş-eğitimsiz farkını kaldıran izler kitlesi bu minvalde daha rahat anlaşılıyor. Yalnız bizim ülkemize has değil dünyanın hemen her yanında benzerlik gösteren bu durum kadın temsilini aşağılamaktan kendini alamıyor.

Bu temsil sorununun kökten çözümlenmesi yani kadının yeni bir tanıma kavuşturulması; gene iyi eğitilmiş, iyi yetiştirilmiş kadınlar olarak sizler sayesinde olabilir. Başka bir ifadeyle annelerimiz, öğretmenlerimiz sayesinde olabilir. Geleceğin eğitimcilerini yetiştiren annelerimizin bu büyük ve yüce sorumluluğuna dikkat çekmek istiyorum.

İyi bir eğitim ile bütün kısır döngüler kırılabilir ve ileriye dönük adımlar atılabilir. Bu nedenle eğitim üzerinde ısrarla duruyoruz.

Türkiye’de eğitim sistemi yeniden düzenlenmeli, çözümler gerçek ve kalıcı olmalı, okur-yazarlık oranı arttırılmalı, çocuklarımız okumaya teşvik edilmeli, eğitimin önemi ailelere anlatılmalı ve eğitimde kalite yakalanmalıdır diyoruz.

Kadınların iş yaşamında varlık göstermesi ve ciddi bir temsil oranına sahip olması, ülkelerin kalkınmışlık ölçütlerini belirleyen bir göstergedir. Bugün okula giden ve eğitimini üst safhalara kadar tamamlayan kadınlar yer alacakları iş hayatının getirilerini öncelikle ekonomik güvence ikinci olarak da sosyal güvence şeklinde göreceklerdir.

Eğitime teşvik hususunda gösterilen hassasiyetlere rağmen günümüzde eğitim hayatına konulan ve siyasi içerikli bir koşul olarak öne sürülen ‘türban’, ciddi bir tecrit örneğidir. Eğitimde eşitlik ilkesini rafa kaldıran bu uygulama en büyük zararı demokrasinin bizzat kendine vermektedir. Bir ‘engel’ olarak görülen türbanlı kızlar ya okullarıyla ilişkilerini keserek ya da baş örtüsü yerine peruk takarak derslerine devam edebilmektedir.

Kızları başı açık ve kapalı şeklinde tasnif etmek, eğitimi gerici zihniyetin eline teslim etmektedir. Burada iki tür ayrımcılık vardır. Türbanı tehdit halinde göstermek bir insan hakları ihlalidir; ikinci olarak da kadın hakları özelinde atılmış bir geri adımdır. Eğitim şemsiyesi altında hayatımıza nüfuz eden bu uygulama, başlangıçta özgüveni hemen ardında da demokratik eğitimi alaşağı etmektedir.

Bugün başı kapalı annelerimiz, kamusal olarak tarif edilen mekanlarda başı açık olarak bulunmak zorundadır. İnsanların özel hayatları toplumun geneli için nasıl bir tehdit unsuru olabilir? Hukuksal ve sosyal gerekçesinin olmadığını düşündüğüm bu durum bir an evvel kaldırılmalıdır. Bugün ulus devlet tehlikelerini diğer mecralarda tespit etmek ve tedbir almak çok daha akılcıdır.

Maksat ‘görüntüyü kurtarmak’ ise yapılması gereken,ülkemizin birlik ve bütünlüğünden zayıf vermeyecek uygulamalardır. Kadınların, annelerimizin, okullu kızlarımızın haklarını kazanabilmek için mücadele etmesi, sayıca temsillerinin fazla olmasıyla yakından ilintilidir.

Eğitimli kadının sayıca çokluğu, türban konusundaki söz hakkını da başkalarına vermeme bilincini üretir. İnsanların nasıl giyindiği, inançları, kültürleri sadece kendilerini ilgilendirir. İlgili kurumlara düşen bu kuralın sarsılmaması için politikalar üretmektir.

Öte yandan, meseleye normallik-anormallik tanımlı medeniyet ekseninde bakmamak gerekir. Türbanlı olmak bugün anormal bir tutum şeklinde kabullendirilmek isteniyor.

Bu, yüzyıllardır içinde yaşadığımız toplumun kaçınılmaz bir gerçeği. Şimdi bunca yabancılik neden? Ortaya çıkan manasız tartışma gereksiz enerji tüketiminden başka bir şey değildir.

Böyle bir günde sizlerin karşısında nezih konularla bulunmak isterdim. Fakat, ülkemizin ve dünyanın içinde bulunduğu bu vahşet çağının ürünlerine hepimiz her geçen gün biraz daha tanık oluyoruz. Baş ucumuzda kanayan bir Ortadoğu var, biliyorsunuz. Savaşın yıllardır dinmediği bu coğrafyada bizler Türk milleti olarak şanslı doğmuş insanlar arasında saymalıyız kendimizi. Her ne kadar Büyük Ortadoğu Projesi olarak tarif edilen, bir ‘öç alma’ girişiminin göbeğinde konumlandırılmış olsak da yanımızda akan kanın bizlerden farklı bir mecrada olduğunu düşünmeyelim. Bölgede hayatını kaybeden, tecavüze uğrayan, türlü çeşitli acılara katlanan kadınlar, çocuklar var. Geçen sene bu zamanlar dünya kamuoyuna açıklanan ağır işkence fotoğraflarıyla sarsılmıştık. Iraklılara işkence yapan ABD’li kadın asker bizleri özellikle düşündürmüştü. Geçen senelerden bugüne daha fazla kan, daha fazla gözyaşı ve acı kaldı. Kadınların tüm bu acıları biriktiren bir tarafları olduğunu düşünüyorum. Bu sessiz duruşlarında tüm olan bitenleri haykıran sadece bakışları oluyor.

Çocuklarımızı mutlu ve sağlıklı bir ortamda yetiştirmek için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayan ve onlara güzel bir dünya kurmak için çabalayan tüm annelerimizin anneler gününü biraz erken olmasına rağmen bugünden en içten dileklerle kutluyorum. Sizlerin sağduyuyla samimiyetle daha iyi yarımlara hazırlık yapan bu çalışmalarınızı yürekten destekliyorum. Her ne kadar yılda bir kez de olsa anneler günü adı altında bir başka devletin icadıyla karşı karşıysak da biz Türk Eğitim-Sen olarak sizi 365 gün anıyoruz, sizinle gurur duyuyoruz, geleceğinizin aydınlık yarımlarınızın mutlu olması için sizlere güveniyor, sizleri Allah’a emanet ediyor, saygılarımı sunuyorum.

Seçkin Tekinşen - Şiir

Yıl 1921.

Ta iliklere işleyen bir şubat.

Kurtuluşu savaşının en karanlık günleri.

Her biri bir kahramanlık örneği,

Anadolu kadınının yalın ayak cephane taşıdığı günlerdi cepheye.
Her tarafta yangın her tarafta kan.
Ta Bursa'ya Eskişehir'e dayanmıştı da düşman,
Üstelik soğuk ve yokluk daha acı acımasızdı silahlardan,
Boşalmıştı köylerde evler cephegedeydi her eli silah tutan,
Şimdi yoksuldu sofralar babadan kocadan oğuldan.
Ya sen Kastamonu'nun Sathı köyünden küçük Sıdika'nın anası şerife,
Nereye koydun, evinin sıcak yatağını, tüten ocağını nereye koydun?
Nereye koydun komşulukların ahretliğini.
Düştün de yollara geldin buralara ,
Daha çok var mı varacağın yere?
Güzel şerife, kadın Şerife yavuz Şerife,
Sarı öküze, sakar öküze deh diye diye ,
Yolun böyle nereye, nereye biter mi dolar mı bu çile?
Hem de mermilerin üzerine ıslanmasın diye yorganını örtmüşsün
Sıdika'nın
Çocuk değil ki, onlar ıslanıp donsun bunlar top mermisi a kız,
Top mermisi bunlar a kadın!
Otlarla sarıp sarmalamışsın bir bir,
Bu senin yaptığın, bu senin yaptığın şerife
Erkek işi, koca adam işi.
Hem sonra çeker mi bu hayvanlar bu kadar yükü,
Nasıl kalkarlar altından bu kadar ağırlığını
ve bu incecik yorgan korur mu onları tipiden, ayazdan, yağmurdan ya
Sıdika?
O gençliğinin çiçeği, baharı ömrünün donup kalırsa bu soğukta.
Ya uçup giderse, yitip giderse elinden.
Ama sen nasıl oturup kalırdın köyde, hal böyleyken,
Ölürken cephe cephaneşiz o bütün sevdiklerin.
Nasıl bırakırdın umutsuzları umutsuz çaresizleri çaresiz
Deh dedin emektar sarı öküze, sakar öküze
Haydi dedin, yürüyün yavrularım yürüyün
Durmak zamanı değil bugün, düşman girmiş yurdumuza can evimize
Yakışır mı bize durmak, zamanı değil bugün.
Düşman girmiş yurdumuza, can evimize yakışır mı bize oturup kalmak
bir köşede
Ama her yerde kar her yerde kara kış,
Çamur desen diz boyu, buz desen en az bir karış.
Bir bıçak gibi işliyor kemiklere soğuk ayaz ve tipi ,
Nasıl gece olmuyor ki, sabah nasıl, soğuk dinmek bilmiyor
Nasıl bir yol ki gelmiyor sonu .
İşte, sevin ve gül artık.
Kalktı ortalıktan sanki bu beyaz karanlık.
İşte bunlar Kastamonu'nun ilk evleri, ilk sokakları, ilk ışıkları.

İşte sana söyledikleri kışla.
Geldik dedin, yenip de ayazı tipiye, sabır denilen bir savaşıta öyle mi?
Ama yorgundun ve bitkindin iyiden iyi,
Gene de dehledin hayvanları ve yürüdün son bir güçle son bir istekle.
Yiğit şerife, yavuz şerife,
Aha koca kışlanın duvarları aha askerlerin talim yeri.
Nizamiye kapısı işte şuracıkta ve malzeme deposu az ötede orada,
Küçük Sıdık'a'n mışıl mışıl uyuyor ya.
Bırak uyusun yavrucak nasıl olsa uyanacak az sonra.
Az sonra ve anasının sımsıcak bakışlarından uzak bir boşluğa açacak gözlerini,
Artık yürümüyordu, durmuştu öküzler, yoktu bir adım bile atacak halleri,

Deh dedin para etmedi, haydi yavrularım haydi aslanlarım,
Boşu boşunaydı yalvarıp yakarmaların.
Bunca çaban, bunca çırpınman,
Yürümüyordu domuzun malları.
Artık ağarmak üzereydi tanyeri,
Saplanıp kalmıştı kara kağının gittikçe ağırlaşan tekerleri.
Son bir çabayla çıkınca düze dinlenmek için,
Bir nebze yasladın başını kağıya.
Sıdıkacığının yüzünü açıp, onun uyuyan başına baka baka bir soluk almak istedin.
Şükürler olsun Tanrıya can mıydı yaşıyordu ya hala,
Oh dedin, geldik dedin en sonra.
Bunlar kentin aydınlanan sokakları.
Hayvancıklar da biraz dinlensin, onlar da can taşıyor, dinlenmek onların da hakları.
Ama o ne, güneş mi doğu nedir? Bu ne ılık hava, ne rahatlık, ne sıcaklık,

Artık üşütmüyordu kar, dondurmuyordu, soğuk kesildi.
Kesildi ayaklarındaki parmaklarındaki sızı birden bire.
Sonsuz, rüyasız derin bir uyku düşmüştü gözkapaklarına.
Tüm güzelliklerin ve acıların üstüne,
Solgun yüzünden esen rüzgar mıydı?
Yoksa sabah mıydı, gece miydi?
Yıldızlar göz mü kırıyordu,
Gökte ay da var mıydı.
Şerife, güzel Şerife, ölüm güzeldi gittiğin yolda,
Seydiler bucağının Sathı köyünden,
Yiğit Şerife, ölümsüz Şerife,
Sen yurdun kurtuluşunda aktan daha ak,
Ak bir anıtı sen diktin Kastamonu'nun önüne o an.
Kardan ve buzdan,

Uyu rahat uyu o karlı gecede,
Kurtuldu uğruna öldüğün o vatan.
Kurtuldu güzel Sıdika.

Şerife Ana bildiğiniz gibi kurtuluş savaşı günlerinde İnebolu'dan cepheye kağnılar taşıyan kahramanlarımızdan biridir. Kastamonu kışlasına yaklaştığı sırada kağnıdaki mermileri örttüğü yorgan altındaki yavrusu kundaktaki Sıdika'nın üzerine eğilmiş olduğu halde ölmüştür. Bu şiir onun anısına ve kahraman Türk kadınlarının anısına bir armağan olsun.

O zaman da vardı, Türk kadın şehit anaları. Bugün de içimizde yine şehit öğretmen arkadaşımızın saygıdeğer anne ve babası burada bulunmakta. Ben şehit öğretmenimizin annesi sayın Emre Ay Hanımefendi ve babası Zülfikar Ay Beyefendiye plaketini vermek üzere Genel Başkanımız Sayın Şuayip Özcan'ı davet ediyorum.

Şuayip Özcan:

Onlar bizim baş tacımız, bizim için şehit anasıdır. Bizim için değerlidir. Kendilerini böylesine güzel evlat yetiştirdikleri için kutluyorum. Şehidimize Allah'tan gani gani rahmet diliyorum, kendilerini kutluyorum.

Divan Başkanı:

Hepiniz takdir edersiniz ki, duyguların yoğun olduğu birkaç dakika geçirdik. Gönül arzu eder ki, bu yoğunluğu birkaç dakikaya sığdırmayalım, bir ömür koltuğumuz altında kitap, elimizde kalem okulun kapısından girdiğimiz zaman güzel Şerife'yi hatırlayalım. Sınıfın kapısından girdiğimiz zaman, yavrusunu vatan yolunda şehit etmiş olan bu ellerinden öptüğümüz hanımefendiyi beyefendiyi hatırlayalım, şehit öğretmenlerimizi hatırlayalım. Dünden bugüne Anadolu coğrafyasında var olabilmemiz ayakta durabilmemiz, didinmiş, fakat yılmamış, usanmamış, helal sütüyle bizleri bugüne kadar taşımış olan annelerimiz, babalarımızı, dedelerimizi hatırlayalım. Bu toprakta bayrağımıza rengini vermiş akıtılan şehit kanlarını hatırlayalım. Sinsi bir şekilde vatan toprakları içinde 1915-1918 yıllarında Ermeniler Rumlar tarafından katledilmiş olan vatan evlatlarını hatırlayalım. Balkanlarda dünyanın hiçbir ülkesinin tarihinde yaşanmamış bu. Tarihçi olarak yurtdışında eğitim aldım ben. Sordum, soruşturdum bir tek Türk insanıdır ki, aylarca Türk anası Türk kadını kefeniyle yaşamış balkanlarda. 1909-1915 yılları arasında. Bulgar çetelerinin her an tacizine tehdidine maruz kalacak düşüncesiyle kefenini giymiş kefeni başına geçirmiş, muska şeklinde üçgen göğsünün altında içeriden sancaklamış ismini ve anne babasının ismini eski alfabeye yazdırmış oraya. 'Bir gün vatan evladının birisi gelir beni bulur da, en azından üzerimde Fatıha okur' düşüncesiyle bulunduğum o toprakların üzerinde bu tarihi hatırlayalım.

Sayın Genel Başkanımız güzel bir şey söyledi. Aslında, bugün Türk Eğitim-Sen Kadınlar Kurultayı olduğu için sayın milletvekilimiz de burada, biz kadınların eğitim camiasında kadın olabilmenin zorlukları ve iyi bir Türk eğitimcisi olabilmenin zorluklarını, problemlerini tartışacaktık. İçinde

bulduğumuz durum, ülkenin problemleri o kadar yoğun ki ve haklı olarak biz bu problemlerden arınmış olarak kendimizi göremeyiz. Biz ülkede, toplumda Türkler İslamiyet'ten önce de İslamiyetken sonra da aslında birilerinin bildiği gibi ikinci sınıf vatandaş diye bir şey yoktur tarihinde. Hepiniz eğitim camiasındasınız, arka sıralardan duyduğum kadarıyla tarihçi olan hocalar da var; Tarihimize sahip çıkmamız gerekiyor. Tarihimizi bizlerin yaşatması gerekiyor. Bizim tarihimizde bayan erkek diye bir ayırım yoktur. Ne kadar güzel ifade ettiler sayın başkanımız; "tarihimize bakın, diplomatik ilişkileri yürüten hükümdarın annesi olmuştur" yalnız bunları günümüze taşımak önemlidir. Bakın biz burada duygu dolu dakikalar yaşadık. Fakat sanki bir el bizlerin haberi olmadan hafızamızı alıp bizleri mekanik hale getiriyor. Biz bunları yaşıyoruz ve fakat sonra unutuyoruz. Unutuyoruz diyorum, yanlış anlaşılmasın, en başta kendimi eleştiriyorum. Unuttuğumuz kanısındaım ben. Çünkü aynı heyecanı vermiş olsaydı, bugün Kıbrıs'taki gençlik, o yüzbaşının bir Noel öncesi masum bir şekilde annenin çocuklarını banyoda yıkadığı esnada Rumlar tarafından boğazlanmasını bugün bu kadar çabuk unutmazdı. Çünkü üzerinden henüz 50 sene bile geçmedi. Biz bu heyecanı sınıflara aktaramıyoruz, iyi eğitimci değiliz diyorum, çünkü bu olmasaydı Anadolu'da 100 sene bile üzerinden geçmeden bu topraklar için nelerin pahasına milli bir devlet kurduğumuzu bugün bu topraklarda yaşayan tüm etnik gruplar aynı şekilde fark ederdi. Ne yazık ki, acıdır, fakat hepimizin bildiği bir gerçektir. Bugün Türkiye'de Türk olduğunu söylemek en büyük zorluktur. Bugün Türkiye'de Türk gibi yaşayabilmek en büyük sorundur. Zaman zaman katıldığım uluslar arası konferanslarda ve ulusal konferanslarda söylerim: Utanmasan Türklerin haklarını savunma teşkilatı diye bir teşkilat kuracağım. Demek ki burada heyecanımız yeterli değil, bir. ikincisi eğitimci olarak ben müsaadenizle 5 dakika bu konu üzerinde durmak istiyorum. Bakınız eğitimimiz yeterli değil. Bize alternatif gibi gösterilen bir kamu sendikası var: Eğitim-Sen. Bu Eğitim-Sen'in Başkanı konuştuğu zaman benim tansiyonum çıkıyor. Tarihi fazla öğrettiğimizi iddia ediyor, Türk tarihine fazla yer ayırıyorsunuz diyor bu olmaz efendim diyor ve bu Eğitim-Sen'in üye sayısı bizim sendikamız üye sayısından fazla. Yazıklar olsun diyorum ben. Önemli değil. Birileri Türk Eğitim-Sen'e üye olduğumuz için farklı davranabilir. Hiç önemli değil. Fakat biz her zamankinden daha fazla toplu şekilde son derece kişilikli bir şekilde Türk Eğitim-Sen çatısı altında toplanma çalışma faaliyetlerine başlamalıyız. En güzel faaliyetleri bayanlar yapar. Günlerde yapar, gezilerde yapar. Dedikoduya ayırdığımız zamanın yüzde otuzunu Türk Eğitim-Sen'e üye yapma çalışmalarına ayırsak biz Türkiye'nin en fazla sayılı sivil toplum örgütü oluruz. Benim konuşmalarından çok çok etkilendiğim kendisine saygımın ve sevgimin kat be kat arttığı Türk Dünyası Kadın Sendikası Başkanı Sayın Şenol Bal Hanımefendinin söylediklerinin altına aynen, birebir imza atıyorum, şunu unutmayalım. Biz sadece konuşuyoruz, bir şey yapmıyoruz. Bayrağımızı Türk Eğitim-Sen üyeleri yaptı. Fark etmez. Her kişi yanında 5, 10 tane arkadaşını ortama çekebilmenin yolunu bulmalı. Dışardan gelen misyoner faaliyetler bunu

nasıl başarıyor? Nasıl birken ona, onken yüze çevrilebilirler? Tabi olarak dışardan destek alıyorlar, maddi manevi yardım alıyorlar. Bizim en büyük desteğimiz demin de söylemişim; damarımızda akan kandır. Bundan büyük destek, asalet olmaz ki...fakat biz bir araya geldiğimizde ben hepimizin samimiyetine inanıyorum. Fakat bu yeterli değil arkadaşlar. İcraat başka bir şeydir. Sınıfa girdiğiniz andan itibaren kendinizi bu ülkeye adanmış bir kişi olarak o heyecanı, o sevgiyi –burada müdürün sizi sürmesi, birinin sizi etkilemesi hiç önemli değildir- vermemiz, kendimizi buraya adamamız gerekir. Öğrenci masumdur. Bizim söylediğimiz her şeyden etkilenir. Bizi en iyi şekilde destekleyen ilahi güç, Tanrı'nın gücü var.

Çünkü biz gerçekleri anlatıyoruz. Biz bu ülkede hiçbir zaman hak etmediğimiz bir şeyin kavgasına tutuşmadık. Biz savaştık, topraklarımız için savaştık. Mücadele ettik, gerçeklerimiz için mücadele ettik. Bugün birileri kalkıp tarihi ifade etti, tarihçiliğimden utandım. Halil Berktaş, Taner Akçam, Orhan Pamuk; bunlar astığı astık kestiği kestik konuşurken kaç kişi eğitimci olarak bir araya geldik, kimin karşısına dikildik? Eğitimci demek bu ülkenin lokomotifidir demektir, ekmeği suyu demektir, biz içimizde son derece güzel şeyleri düşünüyoruz, fakat bunun için koordineli çalışmaktan yoksunuz. Bugün Türk Eğitim-Sen çatısı altında birleşme fırsatını bulmuşuz. Türk milli talim terbiyesine hizmet eden bir kurum içerisinde yer aldığımız gerçeğini fark edelim lütfen. Bugün misyonerlik faaliyetleri liselere üniversitelere gelmiştir. Üniversitede ben mesela, bölüm başkanım, odama yüzlerce kitap getiriyor öğrenci. İnciller, İsa Mesih'i nasıl tanırırsınız, nasıl bilirsiniz, para yardımları... Arkadaşlar lütfen, ilk orta öğretim okullarında çalışan kişiler olarak bize bu şekilde beyni yıkanmış kişiler göndermeyin. Zor oluyor onları tekrar hak yoluna, doğru yola döndürmek. Buna gayret edelim lütfen. Gayretlerinizden ötürü hepimizi tebrik ediyorum. Benden büyük olanların, eğitim camiasına destek verenlerin ellerinden öpüyorum. Benden küçük olanların gözlerinden öperek lütfen diyorum, biraz daha fazla gayret edelim. Tıpkı demin söylediğim gibi tıpkı o soğuktan ölen o hanım gibi, o kardeşimiz gibi. Artık bu hayat memmat meselesidir. Türkiye bildiğiniz gibi değil, her şey çok zor geçiyor. Ben bugün her şeyin politikacıardan beklenmemesi gerektiği kanısındayım. Ben politikacı bir ailede doğdum, büyüdüm. Bunun için bazı şeylerin sivil toplum kuruluşlarından beklenmesi gerekir. Politikacılar da 'bakın halk karşında diklenmiş, bunu yapmak zorundayım' der, biz bu ortamı temin edelim. Biz kimseyi kışkırtmıyoruz. Vatanın bölünmez bütünlüğüne hizmet edelim. Bayrağa kurban olalım, fakat bunu yaparken birilerinin ayrılıkçı faaliyetler yapmasına, Ermenicilik yapmasına, Rumculuk yapmasına karşı çıkalım. M.K. Atatürk Türk Devletini kurarken, en iyi ideal doğru olan bir kavramı ulus kavramını millet kavramını ortaya koymuştur. Kendisi 1923 yılında TBMM'de aynen şu ifadeleri söylemiştir: "Bu meclis bir tek Türklere, bir tek Kürtlere bir tek Çerkezlere, bir tek Lazlardan oluşmuş değildir. Aynı zamanda tümünden mürekkep olan bir meclistir". Bu biziz. Eski Türk hakanı der ki: "Bir olalım, iri olalım, diri olalım, her şey birliktedir." Ben inanıyorum ki, bir

olduğumuz zaman iri olacağız, iri olduğumuz zaman her türlü faaliyetlerin önünde set oluşturacağız. Bu seti aşmak kimsenin haddi değildir.

KOMİSYON RAPORLARININ SUNUMLARI

1. HEDEF 2023 ÇALIŞMA GRUBU (KADININ ÇALIŞMA HAYATI)

Günümüzün tartışma konularından birini oluşturan kadın sorununun geçmişten bu yana gündemde olduğu söylenebilir. Gözlenen gelişmelere karşılık, yinede kadınların gelişmiş ve gelişmekte olan tüm toplumlarda hak ettikleri konumda bulunmadıkları bir gerçektir. Öte yandan hemen her toplumda kadın ve erkeğe ilişkin değer yargıları ve beklentiler farklıdır.

Kadın, aldığı eğitim ve yaptığı işten çok, “kadın ve anne” olarak toplumda yer bulur, saygınlık kazanır. Çalışan kadının bile önceliği evi ve ailesidir. Kadın için evlilik hala en iyi gelecek güvencesidir. Ekonomik nedenlerle çalışsa bile çoğunlukla yaptığı iş eve yardım, aileye katkı için yapılan iştir. Hedef 2023 grubu olarak kadınların çalışma yaşamının iyileştirilmesi ile ilgili hazırladığımız raporumuzu sizlere sunmaya çalışacağız.

Buna göre;

1. Emeklilik Yaşı:

- Hükümetin hazırlamış olduğu kademeli emeklilik yasasının tekrar gözden geçirilerek emeklilik yaşında hizmet süresinin göz önüne alınması gerektiği kanısına varıldı.
- AB uyum yasaları kapsamında kademeli emeklilik gerçekleşecekse de bunun bir isteğe bağlanması gerektiği, memur istediği takdirde emeklilik sonrasında farklı bir statü verilerek bu öğretmenlerin tecrübelerinden yararlanılabilecek bir konuma getirilmesinin daha uygun olacağı kanısına varıldı.

2. Kreş:

- Çalışanların çalıştıkları kurumun çatısı altında daha verimli olabilmeleri için çocuklarının emniyetli ve sağlıklı bir ortamda bakımlarını sağlanması ve bu hizmetin en ekonomik düzeyde tutulması için önem gösterilmesi gerekmektedir. Daha önce kreşlerde var olup da kaldırılan memur çocuklarının indiriminin tekrar yürürlüğe konması gerekmektedir
- TC Başbakanlık Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğünün hazırlamış olduğu rapora göre devlet özellikle çocuk bakım evleri ağını kurmak ve geliştirmek yoluyla anne ve babanın aile yükümlülük görev sorumlulukları ve kamu yaşamına katılma ile birleştirmeyi mümkün kılan destekleyici sosyal hizmet sağlanmasını teşvik etmek zorundadır.

- Daha önce 3-6 yaş grubu için açılmış olan kreşlerin 0-3 yaş grubunu da kapsaması Ayrıca, tam gün çalışan memurların çocuklarının da kreşlerden tam gün yararlanması gerekmektedir.

3. Çalışma Ortamları:

- Çalışma ortamlarının fiziki olarak iyileştirilmesi çalışanların huzur ve refahı açısından önemlidir. Özellikle devlet dairelerinde yeterli personel bulunamadığı için çalışma ortamının temizliği sorun olmaktadır. Bu nedenle devlet dairelerinin temizlik işlerinin özel şirketlere verilmesi yerinde olacaktır.
- Yine TC Başbakanlık Kadının Statüsü ve Sorunları Genel Müdürlüğünün hazırlamış olduğu rapora göre memurların çalıştıkları birimlerde emzirme odalarının bulunması gerektiğidir. Bakanlığımıza bağlı iş müfettişleri, iş mevzuatı gereği emzirme odası kurulması gereken iş yerlerinde bu kurala uyulup uyulmadığını yaptıkları diğer teftişlerde denetledikleri gibi denetlemeli, görmezden gelmeyip verilen yaptırımın caydırıcı özelliğe sahip olmasına dikkat etmelidirler.
- Ayrıca il merkezinden uzak bölgelerde çalışanların yol masraflarının yolluk şeklinde bütçeleştirilmesi, çalışanı maddi açıdan rahatlatacaktır.
- Milli Eğitim çalışanları için bölgesel servisler kurulmalıdır.
- Çalışan kadınların günlük hayatın koşuşturması içinde toplumsal statüsünün gereği olan donanımları sağlayabilmesi için kimliğini ve kişiliğini bulabileceği merkezlerin olması gereklidir.
- Bunun için de çalıştıkları kurumlarda destek birimlerinin oluşturulması, işyerlerine psikolojik danışmanlık merkezlerinin ve revirlerin kurulması, çalışanların ruh ve beden sağlığı bakımından önemlidir.

4. Süt ve Doğum İzini:

- Hükümetin çıkardığı yönetmelikler kapsamında süt ve doğum izinlerinin süresi genişletilmiştir. Bu konuda yöneticilerin duyarlı davranarak personeline gerekli desteği vermeleri gerekmektedir. Ancak bu destek ne yazık ki tatmin edecek düzeyde uygulanmamaktadır. Bu nedenle süt izninin tamamen kaldırılması, annenin isteği doğrultusunda çocuğun ihtiyacı olduğu süre kadar doğum sonrası ücretli izin kullanması için gerekli yasal düzenlemelerin yapılması gerekmektedir (en az 2 yıl).

5. Yönetimde Kadın:

- AB kapsamında yapılan yeni uygulamalara göre yönetim kadrosunun %40'ının kadın çalışanlardan oluşturulması gerekmektedir. Bu

uygulama Norveç gibi bazı Avrupa ülkelerinde başlatılmıştır. Türkiye’de de böyle bir anlayışın bir an önce yerleştirilmesi, bu konuyla ilgili devletin yasal düzenlemeleri gerçekleştirmesi ivedilikle gereklidir.

- Her kurumda her kademede yönetimde kadın erkek eşitliği sağlanmalıdır. İstihdam politikaları oluşturulurken kadınlar yedek iş gücü olarak düşünülmemelidir. İş ortamlarında kadın erkek ayrımı yapılmamalıdır.
- Yöneticilik kadrolarına kadınların da atanması sağlanmalıdır.
- Okullarda kız erkek sayılarına göre müdür yardımcısı atanmalıdır.
- Çalışanlar arasında cinsiyete göre bir ayrım değil kabiliyet ve kapasiteye göre bir değerlendirme yapılmalıdır.

6. Özlük Hakları:

- Ülkemizde çalışan kesimin büyük bir kısmı özlük haklarından ne yazık ki haberdar değildir. Bu nedenle özlük haklarına yönelik çeşitli brifing ve seminerlerin düzenlenerek bilinçlendirme çalışmalarına yer verilmesi işi sivil toplum kuruluşlarına düşmektedir. Türk Eğitim-Sen olarak bu bilinçle çalışmak ve üyelerin özlük haklarına yönelik seminer çalışmalarına hız vermek gerekmektedir. Sendikamızın internet sitesinde mevzuatlarla ilgili bilgi evi açılmalıdır.
- Hamilelik ve analık izni sebebiyle veya evliliğe bağlı olarak işten çıkarma ayrımını yasaklamak ve bu çeşit uygulama yapan kurumları cezalandırmak için gerekli yasal düzenlemeleri yapmak gerekir.
- Özellikle 2000 yılında oluşturulan işsizlik sigortası programının, sigortalılar ve bağımlılarının, işsizlik döneminde de analık ve hastalık sigortalarından yararlanmaya devam etmelerine imkan sağlanmalıdır.
- Hamile öğretmenlerin hamileliklerinin ilk günlerinden itibaren nöbet görevlerinden muaf tutulması gerekmektedir.
- Ayrıca eşi çalışan bayan memurların harcırah bedelini tam almaları sağlanmalıdır.
- 7 günü aşan raporluluk durumunda maaş kesimi yapılmamalıdır.
- Aile bütünlüğü esas alınarak asker ve polis eşlerine uygulanan eş durumu atamalarının bütün memurlara uygulanması gerekmektedir.
- Bağımsız anaokulları ve kız meslek lisesi uygulama sınıflarında çalışan arkadaşlarımızın yönetmelik gereği haftalık en fazla 42 saat ders ücreti alabilmektedirler. Ancak bu öğretmenlerimiz 55 saat derse girmektedirler. Aralarındaki 13 saatlik farkı alamamaktadırlar yönetmelikteki bu boşluğun doldurularak yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

- Özellikle üniversitelerimizde;

- Akademik ve idari personel arasındaki eşitsizliğin yani sınıf ayrımcılığının giderilmesi gereklidir.
- Üniversitelerimizde idari personelin de yönetimde oy kullanması,
- Öğretim üyelerine uygulanan sosyal indirimlerden tüm çalışan personelin faydalanması,
- Döner sermaye paylarının tüm üniversite çalışanlarına eşit olarak dağıtılması,
- Teknisyenlerin fiili hizmetlerinden faydalandırılması ve teknisyenlerin 1. dereceye getirilmesi gerekmektedir.

* Özlük haklarımızla ilgili bizce en önemli husus kazanılan bazı haklardan yalnızca sendikalı üyelerin yararlanması konusunda çalışmalar yapılmasıdır.

7- Kadın Sağlığı:

- İşyeri kadın sağlığını geliştirme programı oluşturulmalı
- Sağlık seminerleri organize edilmeli
- Kadın sağlığı merkezleri kurulmalı
- Toplumsal olaylar neticesinde oluşan travmatik etkilerin azaltılması için sendikal eğitim faaliyetleri yapılmalıdır.
- Tüp bebek konusunda uygulanan yaş sınırının kaldırılarak bu konuda özel hastanelerde sendikamız üyelerine de özel bir indirim yapılması sağlanmalıdır.
- Çalışan 30 yaş üzeri bayanların yılda bir kere ücretsiz check-up yapılması sağlanmalıdır.
- Kadınların özel durumları gereği kullanmaları gereken ilaçların ve tetkiklerin tamamının ücretsiz yapılması sağlanmalıdır.

Sayın Katılımcılar;

Kamu çalışanlarının sözleşmeli hale getirilmesi, performansa bağlı ücret sistemi, esneklik uygulaması, toplam kalite yönetimi gibi unsurlar içeren personel rejimi reformu, çalışanları, özellikle de bayanları çalışma yaşamını zorlaştırmaktadır.

Bir toplumun geleceği, milli duygularla yoğrulmuş ülkü ve değerlerine sahip çıkabilecek bir nesil yetiştirebilmekle mümkündür. Bu sorumluluk da sadece biz annelere değil, babalara da düşmektedir. Biz Türk Eğitim- Sen'li bayanlar olarak kimlik ve benliklerimize sahip çıkarak hep birlikte gerçek ve demokratik sendikacılığı cumhuriyetimizin 100. yılı olan 2023 yılında tüm dünyaya duyurmayı amaçlıyoruz.

KARDELEN ÇALIŞMA GRUBU (GİRİŞİMCİ KADIN)

Dünün bugünün ve yarının en değerli varlıkları olan kadınlar...

Kadınlar neden önemlidir? Hayatın her noktasında kadın vardır ve tüm toplumsal ilişkilerde de kadın hayatın bir parçasıdır.Yöresel farklılıklar,eğitim düzeyi ve kadının içinde yaşadığı toplumun bakışı,kadının hak ve özgürlüklerini etkiler.

Geçmişten günümüze bakıldığında Türk kadınının şu özellikleri her zaman öne çıkmaktadır, yeniliklere açık,ayakları üstünde durabilen,üretken,sevecen,iyi eş,iyi anne,çalışkan,başarılı,toplumun temel yapı taşı olan aileyi toplayıcıdır.

Bütün bu özelliklere sahip olan kadınıımız ,bilgi çağı olan 20.yy'da dahi bir takım haklarını elde etmek için mücadele vermek zorunda kalır.Bu durum yalnız bizim değil gelişmekte olan ülkelerin ortak sorunudur.Bu durumu aşmak için toplumun her kesiminin iş birliği içinde olması gerekmektedir.

Çözümüne ulaşmak için anahtar kelime, ekonomik bağımsızlık ve belki de ondan daha önemlisi eğitimidir.

Son günlerde basından takip ettiğimiz,sevindirici gelişmeler olmaktadır. Kız çocuklarımızın, okuması için gösterilen çabalar memnuniyet vericidir.Ancak bu çocuklarımızın babalarının verdiği tepkiler üzücü ve düşündürücüdür.Hepsi ağız birliği etmişçesine cehaletin o karanlık yüzünü göstererek kızlarının değil, okula gitmesini evden çıkmasını bile namus meselesi yapmaktadırlar.Bu durumdan anlaşılıyor ki önce erkeklerimizi eğitmeliyiz.

Kadınlarımız doğası gereği üretkendir ,çalışkandır.Onlara verilecek en küçük fırsattan bile çok güzel sonuçlar çıkarabilmektedirler. Kadınlarımız ilk gelişme çağından itibaren sorumluluk sahibi birer insan olarak yetişmektedirler.

Evde anneye yardımcı,kardeşlerinin sorunları ve bakımları ile ilgili kırsal kesimde gündelik işlerin üstesinden gelmesi gibi işler beklenir.Bu onların işlerini zorlaştırırsa dahi yetişme çağında ayakları üstünde durabilen,her koşulda ekonomik bağımsızlığını elde edebilen, kısaca;hayatın getirdiği zorluklarla nasıl mücadele edeceğini öğrenen bireyler olmasını sağlamaktadır.

Ancak bilginin öneminin arttığı günümüz bilgi çağında kızlarımızın eğitiminin önemi büyüktür.Hepsine iyi öğretim şansının tanınması daha küçük yaşlarda değişik sorumluluklar alarak yetişen kızlarımızın toplumda hak ettiklere yerlere gelebilmeleri için önemlidir.Bu toplum olarak hepimizin menfaati içindir.

Ne yazık ki okumak,ekonomik bağımsızlığını elde etmek için hiçbir şansı olmayan kadınlarımız bile aldığı Türk gelenek ve terbiyesi ile her zaman ailesine kol kanat germekte ,erkeğine destek olmaktadır.

Bu kadınıımızın doğasında olan yaratıcılık, üretkenlik, sevecenlik, ailesine olan bağlılıktan kaynaklanmaktadır.

Kadınıımızın pratik zekasına ve üretkenliğine en güzel örnek; televizyon kanallarının birinde izlediğim hiç okula gitmemiş,erken yaşta evlendirilmiş,bir sürü çocuk ve torun sahibi olan yaşlı bir teyzenin vesikalık fotoğraf kullanarak hazırladığı telefon fihristidir.Bu bence kadınlarımızın koşulları ne olursa olsun bir çıkış yolu bulduğuna güzel bir örnektir.

Kardelen çalışma grubunun beyin fırtınası şeklinde dile getirdikleri sorunlar ve bu sorunlara çözüm önerileri şunlardır:

-Kültürel ortam ve ataerkil aile yapıları yüzünden erkeklerin gereksinimlerine kızlara göre öncelik tanınmaktadır.Bunun yerine eşit bir paylaşımın sağlanması gerekir çünkü eğitim ailede anne ile başlar.Eğer anne eğitilmiş ise yarının büyükleri kız ve erkek çocukları da eğitilmiş; eğer anne eğitilmiş değilse yarının kız ve erkek çocukları da eğitimsizdir.Kadın ve erkek bir bütünün eşit parçaları ise siz bu parçalardan birini yüzde yüz hale getirseniz sonuçta yüzde elli başarılısınızdır.Diğer yarı başarısız...Bu yüzden toplumu kadını ve erkeği ile bir bütün düşünüp %100 başarıya ulaşabiliriz.

-Bir ülkenin ekonomik kaynaklarında artış sağlamanın bir yolu da eğitilmiş kadının iş gücüne katılımıdır.Bu sayede başarılı kadın örneklerine bürokraside, sivil toplum kuruluşlarında,özel sektörde vs. Rastlamak mümkündür.Ama bunun için kadını ve erkeği ile birlikte hareket etmek gerekir.

-Bir insanın hayatta yaşayabileceği en güzel duygulardan ve mükemmel olaylardan birisi hiç kuşkusuz çocuk sahibi olmaktır.Ancak çocuğun zihin engelli olduğunun öğrenilmesi yaşanan duyguların yoğunluğunu değiştirir.Önemli olan bu noktada anne-babalar olarak çocuğunuzu kabullenmek ve onu her yönüyle sahiplenmektir.

Engelli bireylerin eğitiminde ilk önce ailelerin eğitilmesi gerekmektedir.Bu konuda biz eğitimcilerimize görev düşmektedir.Gerek eğitimcilerin gerek ebeveynlerin bilinçlenmesi amacıyla seminer ve konferanslara gerekli önemin verilmesi gerekmektedir.

Engellilerin istihdamı konusunda yerel yönetimlere büyük görevler düşmektedir.Ülkemizde özel eğitim kurumlarının yaygınlaşması gerekmektedir.

-Ülkemizde 1986 yılında yürürlüğe giren 3308 sayılı çıraklık ve meslek eğitimi kanunu beraberinde okul sanayi iş birliğini getirmiş ve genel eğitime mesleki eğitime girişi hızlandırmıştır.Meslek eğitiminde ailelerin bilinçlendirilmesi mezun olduktan sonrada bilgi ve becerilerin artırılması yönünde çalışmaların yapılması.LGS sınavının kaldırılması onun yerine beceri sınavların tabi tutulması gerekmektedir.Yöresel el becerilerini artırmak ve bunları bir meslek haline getirebilmek için belediye ve meslek liselerinin iş birliği ile meslek edindirme kurslarının çoğaltılması.Kadınlar sadece üniversitelere endekslenmemeli erken yaşlarda mesleki bilgi ve görgülerini artırmaya yönelmeleri sağlanmalı.

-Eleştirilen çocuk sürekli eleştirmeyi öğrenir.Toplumda yapılan eleştiriler çocuğun kişilik gelişimi üzerinde olumsuz etkiler yapmaktadır.Takdir ve tasvip edilen çocuklar özgüveni olan çocuklardır.Özellikle eğitimciler olarak öz güveni olmayan kişiler öğrencilere baskıcı,tutucu aşırı disiplin uygulayan tipler olup korkuya dayalı saygı duyulan eğitimcilerdir.Kaldı ki öz güveni olmayan yöneticilerin sorumluluğundaki bireylerin mutsuzluğunda ve verimsizliklerinde payları vardır çünkü yeteri kadar söz hakkı verilmeyen ve anlaşılacak istenmeyen bireyler mutsuzdur ve isteksizdir.

Bir insanın girişimci olabilmesi için kendine öz güveni olması

gerekir.Biz eğitimciler öz güveni olan toplum yetiştirmek için öğrencilerimize öz güven kazandırmamız gerekmektedir.Bunu kazanmaları içinde küçük yaşta yüklenebilecekleri sorumluluklar vermeli.onları eleştirmek yerine teşvik edici onore edici davranışlarda bulunmamız gerekmektedir.Devamlı eleştirilen bireyler kendilerine özgüvenlerini yitirecek başarabileceklerini başaramayacak duruma geleceklerdir.Toplum düzeyinin istenilen seviyeye gelebilmesi için öz güveni olan çocuklar yetiştirmemiz şarttır.

-AB projelerinin sunumunda yaşanan sıkıntıların giderilmesi teknik bilgisizliğin giderilmesi için çeşitli seminerler,konferanslar hazırlanması.İş yeri açma konusunda yasal engellerin kaldırılması ,yöresel kaynakların değerlendirilmesi,mesleki eğitim teknolojik gelişmelere paralel olarak yapılandırma,çalışmaların geliştirilmesi ve yöresel kaynaklar değerlendirilmeli böylece yöresel ihtiyaca cevap verilmesi kadına istihdam alanlarının yaratılmasında etkin rol oynayacağı düşünülmektedir.

-Kadının kişisel kimliğini etkileyen en önemli faktörlerden biride cinsel kimliğidir.Başarılı kadın cinsel kimliğini çalışma hayatında öne çıkarmadan yükselir.Onun sadece cinsel kimliğini gören veya görmek isteyenler kadının verimli iş gücünün düşmesine sebep olmaktadır.Bu yüzden kadının kişisel kimliği de etkilenmektedir.

-Kurtuluş savaşı mücadelemizden bugüne kadar kadınlarımız, Türk ve dünya tarihine adlarını altın harflerle kazınmışlardır.Bugünden sonrada Türk kadını karşılaşacağı pek çok soruna rağmen, çalışma hayatının her alanında ve kendinde zirveyi zorlayacaktır.Yolun açık ,alın ak olsun Türk kadını!

ÜLKEM ÇALIŞMA GRUBU (KÜLTÜR TAŞIYICISI KADIN)

1.Milli Değerlerimiz ve Eğitim:

Milli değerlerimizin gelecek kuşaklara aktarılması noktasında en temel görev Türk kadınına düşmektedir. 0-6 yaş döneminde anne ile birlikte olan çocuğun örf-anane-gelenek ve göreneklerini anneden alır. Bu noktada milli değerlere öncelikle aileler sahip çıkmalı. Bu noktada da aile eğitimine ağırlık vererek ailede milli değerleri yaşatmalıyız. Geleceğe atılan sağlam ve bilinçli adımlar ancak bu şekilde atılabilir.

Bu noktada sendikam olarak aile eğitimi ve milli değerler ile ilgili eğitim programları düzenlenmelidir. Eğitim insanın hayata bakışını değiştirir. Milli değerlerimiz ve eğitim birleşirse mükemmel sonuçlar elde edilir.Aynı milli ve manevi değerlere bağlılık ve ortak bir kültürü paylaşmanın topluluğu millet yaptığı inancındayız. Ecdadımızın bize bıraktığı eserlere sahip çıkmak onları sadece muhafaza etmek değil zenginleştirerek devam ettirmeliyiz vazife sayarız. Ortak inanışlarımıza bunların sembolü olan eser ve geleneklere,tarihi mirasa,sanat,edebiyat ve folklore, devletin özel ilgi gösterilmesini,destek olmasını milli birliğimiz için önemli bir görev sayarız. Sahip bulunduğumuz tarihi hazineler ve kültür mirasının, turizmin geliştirilmesinde ve Türk gerçeğinin dünyaya tanıtılmasındaki değeri müdrik olarak, bakım,onarım ve

muhafazası sağlanmalıdır.

2. Medya-Kadın

Medya denildiğinde akla gelen bütün iletişim araçlarının kullanımı ve içeriğinin kalitesini arttırmak gerekiyor. Bu kalite de ancak izleyici kitlesinin eğitim kalitesini arttırarak mümkün olabilir. Son günlere de milli değerlerimize ve kültürümüze yapılan saldırılar düşündürücü. Sanki birileri özellikle kültürümüzü ve milli değerlerimizi unutmamız için bilinçli bir şekilde planlar yapıyor. Özellikle, medya bu konuda bir misyon yüklenmiş gibi.

En büyük görevi bilinçli,ahlaklı,kültürüne ve milli değerlerine bağlı çocuklar yetiştirmek olan anneler,kadının meta olarak kullanıldığı içi boş programlarla oyalanarak, önce kendisi milli değerine ve kültürüne yabancılaştırılıyor. Medya Anadolu kadının gerçeklerini ortaya koymak yerine dejenere olmuş, cinselliği ön planda olan kadını haber yapıyor.

Kısaca, yıllarını sanata vermiş,sanata birçok eser kazandırmış kadını asla görmüyor, girişimci kadını görmüyor,bu milletin efendisi çiftçi kadını görmüyor. Kadının soyunup süslenip püslenip erkeklerin mülkiyetine girmeleri gerektiğini vurgulayan olayların çığırkanlığını yapıyor.

3.AB'ye Giriş Sürecinde Türk Kadını ve Duruşu

AB'ye giriş sürecinde kadının yeri ve değeri ona verilen sorumluluk ve yetki ile belirlenir.

Bugün AB kapısındaki ülkemizin durumuna baktığımızda her konuda olduğu gibi kadın ve kadın hakları konusunda da oldukça negatif bir kompozisyon çizdiğimizizi görmekteyiz. 2005 Türkiye'sinde halen :

1. Kız çocuklarını okutmamak,
2. Kız çocuklarını zorla evlendirme,
3. Kadınların çalışmasını kısıtlama,
4. Kadını eve kapatma veya iş yerinde kariyer engelleme,
5. Yolda, otobüste, metroda,işyerinde hatta evde taciz,
6. Basında,televizyonlarda kadını sadece cinsel bir meta olarak lanse etme,
7. Çalışan kadınların sosyal haklarındaki gerilik,
8. Sosyal güvencesi olmayan kadınların boşanınca aç kalırım korkusuyla koca, kaynana baskısına ve dayaağa katlanması gibi.....

Daha buraya eklenebilecek onlarca problemin var olduğunu görüyoruz. Hatta önemli bir sıkıntıyı giderdiğini düşündüğümüz kadın sığınma evlerinin var olması ve sayılarının gün geçtikçe artması yeterince büyük bir ayıbımız değil midir?

Ancak tüm bu olumsuzluklara rağmen ne AB istiyor diye, ne de imzalanan anlaşmalar istiyor diye değil, geçmişte kadını kurultayda hakanın yanı başında tutan, hakan olmadığında kurultaya başkanlık eden Türk milletinin ve cenneti anaların ayakları altına seren İslam dininin mensupları ve fertleri olarak biz

kadınımıza yakışır, bize yakışır insanca, onurluca bir yaşamı sağlayıcı tedbirlerin alınması ve uygulamasını canı gönülden diliyoruz.

4. Türk Dünyasıyla İlişkiler:

Türk dünyasının tarihi gelişimini ve günümüzdeki kültürel, sosyal, ekonomik durumunu incelemek Türk dünyasının çeşitli problemleri ve kültürel yapılarıyla ilgili araştırmalar yapmak ve lisans üstü programlara açmak, bu programlara Türk dünyası araştırmacılarının katılımını sağlamak, Türkiye'nin dünya konjonktürü içindeki yerini kuvvetlendirilmesi için bu potansiyelinin kullanılmasında yorumlar yapmak, çözümler üretmek, Türk dünyasıyla ilgili dünya da yapılmış çalışmaları desteklemek, Türk dünyasıyla ilgili bir arşiv ve kütüphane kurmak, milletler arası toplantılar yaparak Türk dünyasıyla ilgili problemlerde beklentilerimizi dünya kamu oyuna duyurmak, diğer Türk cumhuriyetlerindeki ve dünyadaki benzer kuruluşlarla işbirliği yapmak, bilgi,malzeme ve araştırmacı değişimini sağlamak, ortak bilimsel toplantılar düzenlemek, Türk dünyasıyla ilgili ansiklopedi edebiyat tarihi, tarih ,sanat, dil ,din ,folklor ve bezeri konularda ortak yayınlar yapmak, Türkçe'nin temel eserlerini Türkiye Türkçe'si ile yayınlamak

Türkiye Türkçesinin Türk dünyasında yaygınlaştırılması ve ortak yazı dilinin kurulması konusunda kurslar açmak ve yayınlar yapmak gibi amaçlarla 11 Temmuz 1992 tarih ve 21281 sayılı resmi gazetede yayımlanan 3837 sayılı YÖK kurulu teşkilatı hakkında kanunla Ege üniversitesine bağlı“TÜRK DÜNYASI ARAŞTIRMALARI ENSTİTÜSÜ” kurulmuştur.

5. Kadın ve Sanat:

Kadın sahip olduğu herşeye, her yere kendi duygusunu, güzellik anlayışını, merhametini, sevgisini, anneliğinin ve kadınlığının özünü katar. Zaten bütün kadınlar, dünyaya geldiğinde çocuğuna ya da yetiştirdiği bireye şekil vermekle birer sanatçı olduğunu ispatlamıştır. Bu sanat anlayışı maddeye de döküldüğü zaman sanata en güzel yakışan kadındır.

Ulu Önder Atatürk'ün bir sözüyle konuşmamı bitirmek istiyorum: “Milli kültürün her çığırda açılarak yükselmesini, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel direği olarak temin edeceğiz.”

BAYRAK ÇALIŞMA GRUBU (SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI VE KADIN)

Kadın ; kimine göre sapsarı bir harman yerinde,
Zil takıp oynatmak için ,

Kimine göre kadın, hamur yoğurmak kimine göre kadın çocuk doğurmak için.

Ama kadın ne köçek ne de döşek,

Kadın kolum, kanadım , açlığım , dert ortağım,

Kadınım KANADIM ...

Tüm kadınlarımızın anneler gününü kutlayarak Bayrak Grubu olarak sunumumuza başlıyoruz.

1-Katılımcı Demokrasi:

Bir hukuk devletinde yasama, yürütme ve yargı olarak üç kuvvet bulunur Kuvvetler ayrılığı denilen, bu üç kuvvetin birbirinden bağımsız olması esastır.Temsili demokrasinin karşılığı olan Katılımcı demokrasi bu kuvvetlere bir dördüncüsü olarak eklenmiştir; bu kuvvet “sivil toplumdur.”Kuvvetler ayrılığı ilkesi ihlal edilmeden veya diğer kuvvetlerin herhangi birinin alternatifi olmadan, bağımsız olarak sisteme ikame edilen dördüncü bir kuvvettir.

Katılımcı demokrasi kültürünün etkinleşmesi için;

- Tüm katılımcı temsilcilerin, şeffaflık, dürüstlük, ve yönetimde sorumluluk ilkelerine bağlı olmasını
- Tüm katılımcı sistemlerinin, şeffaf ve demokratik olmasını ve hukuk kurallarıyla yürütülmesini,
- Tüm katılımcı sistemlerde her erişkin katılımcının bir eşit oya sahip olmasını,
- Tüm katılımcı sistemlerinin ortak temsile dayanmasını, sendikaya üye olma hakkına sahip olmasını gerektirir.

Sendikada katılımcılığın ana kuralları:

- Sendikada hedef birliği
- Sendikada yüksek motivasyon
- Sendikada iletişim
- Sendikada bilgi değişimi
- Sendikada plan ve programla yola çıkma

Yapılması, uygulanması çok zor olsa da doğru ve uzun süreli çalışmalara başlamalıyız.Örneğin;ülkemizde yaşanan olumsuz bir takım olaylar , dışarıdan da yönlendirilen, kısıktılan problemler sadece askeri tedbirlerle çözülemez.Çünkü buradaki esas sıkıntı, kimlik arama sorunu değildir.Ekonomik ve sosyal yapıda feodal bir yapı vardır.Ayrıca burada kadınlarımıza ait farklı ve köklü çözümler getirilmesi gereken sorunlar vardır.Devletimizi, uzun süreli hedefleri içeren , sivil toplum kuruluşları ile bağlantılı , sosyal devlet yüzünü yansıtan , programlara yöneltmeliyiz.

Her şeyin özünde çare ; yetkin ve etkin birey yetiştirmek, ulus ölçeğinde birbirini güçlendiren teşkilatlarla birlikte bir toplum olabilmektir. Derneklerin, sendikaların meslek odalarının siyasi partilerin geleceğin toplumunu bu günden düşünmeleri zorunlu bir görevdir.

2-Sendika İmajının Oluşmasında Kadın:

Kadınlarımızın günlük hayatımızda sivil toplum örgütlerinde daha fazla

görev almasını sağlamak. Ve bunu gerçekleştirmek içinde bayan üyeleri temsilci ve delege olma konusunda teşvik etmek; kadın komisyonlarında aktif olarak yer almalarını sağlamak ve sendikaların erkeklerin çalıştığı bir ortam olmaktan çıkarıp eğitimcilerin çalıştığı erkek ve eğitimcilerin çalıştığı kadınlardan oluşan bir ortam olma yolunda ilerletecek bir imaj yaratmak.

3-Kurumsallaşma-Katılımcılık:

Sendikamız kurumsallaştığını ISO 9001 belgesi alarak ispatlamıştır. Daha fazla katılımcı , bilinçli bireylerden oluşan bir yapıya sahip olması konusunda asıl hedefimiz olan eğitim çalışanlarının daha fazla özlük haklarının alınması ve bu konuda gerekli çalışmaların artırılması gerekmektedir. Ve bu konuda yapılan tüm çalışmaların yazılı ve görsel basında daha çok yer verilmesine çalışılmalıdır. Ayrıca kurumsallaşma adına üye olan ve üye olmayanlar arasındaki farklılığın daha belirgin ortaya çıkması amacıyla sendikalılışma yasasının çıkarılmasına yönelik çalışmaların bir an önce netleştirilmesi gerekmektedir..

4-Sosyal-Kültürel Etkinlikler:

1. Sendika binalarında çeşitli konularda hizmet içi eğitim seminerleri vererek eğitim çalışanlarını bilgilendirmek.

2. Şubeler düzeyinde “yemekli ya da yemeksiz sohbet toplantıları, tarihi ve turistik yörelere geziler düzenlemek , çeşitli el sanatları ve beceri alanlarında kurslar açmak....vb ” faaliyetlerle eğitim çalışanlarının bir araya gelmesine vesile olarak , katılımcılığın artmasını sağlamak

3. Üstte sunulan tüm faaliyetlerin bülten ve dergilere yansıtılarak tüm halkımızı bilgilendirmek.

4. Sendikal faaliyetlere bayanların daha fazla zaman ayırmalarını sağlamak amacıyla çocuk bakımına yönelik zemin hazırlamak. Örneğin ; her yerde daha uygun fiyatlarda bakım sağlayacak kreş ve anaokulları ile Türk Eğitim Sen adına anlaşmalar yaparak bunları eğitim çalışanlarının hizmetine sunmak.

5- Türk Eğitim Sendikası İlkeleri ve Kadın:

1. Gelecek nesiller olarak ahlaki sorumluluğumuzun şuurunda olmak

2. İnsanlara saygıyı ve güveni aşlamak

3. Millî ve manevî değerlere bağlı olmak

4. Dürüst , ilkeli ve kararlı davranmak

5. İnsan hak ve hürriyetlerine saygılı olmak

6. Yönetimde katılımcılığı ve şeffaflığı benimsemek

7. Toplumun tüm dinamikleriyle uzlaşmak ve diyalogdan yana olmak

8. Her türlü ayrımcılığa karşı olmak

9. Üyelerin ve sendikaların çıkarlarını gözetmek

6-Türk Eğitim-Sen bayan üye sayısının artırılması ve etkinlik kazanması:

1. Sendika üyelerimizin birebir kurumlarında çalışan bayan arkadaşlarını bilinçlendirme çalışmaları yapması
2. Merkez kadın komisyonu ve diğer kadın komisyonları ile koordineli çalışmak.
3. Sendikamıza üye olmayan ve bayanlarımızın çalışma hayatlarından kaynaklanan sorun ve problemlerini tespit etmek ve çözüm önerileri getirmek.
4. Sendikalarımızın alım gücünü artırmaya yönelik çeşitli avantajlı ve ayrıcalıklı kurumsal işbirlikleri yapmak ve bu çalışmaları tüm eğitim çalışanlarına duyurarak hizmetlerine sunmak
5. Kredi ve Yurtlar Kurumundaki mezun olacak öğrencileri bilinçlendirmek, yetiştirmek, onlara yönelik sosyal ve kültürel etkinlikleri kazandırmak. Ve atamaları konusunda gerekli yardımlarda bulunmak.

7-Diğer Sivil Toplum Kuruluşlarıyla İlişkiler:

Sivil toplum kuruluşları içerisinde sendikalarda yer almaktadır. Sivil toplum kuruluşlarıyla ortak değerleri şöyle sıralayabiliriz:

- * Yurtseverlik, doğa severlik, insan severlik
- *Bağımsızlık
- *Kararlılık
- *Çıkar gözetmeme
- *Gönüllülük
- *Tüzel kişilik

Sivil Toplum Kuruluşları ile ilişkilerde ise:

İşbirliğinde verimi düşürmemek, iktidar mücadelesine yol açmayan yapılanma, enformasyonu paylaşmak,görüşlerin çeşitlerine saygı göstermek, sivil yapının tekelleşmesini engellemek, tekelleşme yerine konular ölçeğinde güç birliği, ortaklık ve dayanışma kültürünün gelişmesini sağlamak gerekir.

Farklı alanlarda olanlar dahil tüm sivil toplum kuruluşlarıyla ortak ilişkilerde ise:

- *Açıklık, şeffaflık, iyi niyet içinde olmak
- *Her türlü çıkar ilişkisinin dışında olmak
- *Konuşma ve yazışma adabında olmak
- *Kanıtız karalama kampanyasına girmemek, kendini güçlendirmek veya başkasını zayıflatmak için yalan haber yaymamak
- *Eşitlerin birliğinden oluşan katılımcı sahayı paylaştığının bilincinde olmak
- *İşbirliğinde açık olmak, birlikte üstlenilen sorumluluğu paylaşmak
- *Enformasyonun serbest ve doğru zamanında akışı ve paylaşımını sağlamak
- *Kaynakların israfının önlenmesini sağlamak
- *Ulusal ve Uluslar arası kaynakların fon sağlamaktaki amacını araştırmak
- *Birbirleriyle olan ilişkilerde bu ortak değerler ile ilkeleri ve katılımcı ortak

sahayı paylaşırken ilkeli birlikteliği kabul etmektir.

* Bizce En önemlisi ise diğer sivil toplum kuruluşlarına kendimizi yani Türk Eğitim Sen'i anlatmak ve anlattığımız çizgide kararlı milli duruşumuzu sergilemek olmalıdır.

08.Mayıs.2005 - PAZAR

Divan Başkanı:

Değerli katılımcılar aramızda Sakarya Üniversitesi öğretim üyelerinden sayın Prof. Dr. Hüdaverdi Adam bey bulunuyor. Kendisi bizlere “Kadının Toplumdaki Yeri” konulu bir seminer verecektir. Katılımından dolayı kendisine teşekkür ediyor ve zevkle dinliyoruz. Sayın hocam buyurun lütfen.

Prof Dr. Hüdaverdi ADAM:

“Kadının toplumdaki ve ailedeki yeri”

Değerli hanımefendiler, ele alacağımız konu aslında çok geniş. Fakat ben bir özet halinde konuyu sınırlandırmak istiyorum. Geçmişten bugüne kadar dönemde kadının üstlendiği rolleri ve bugün nasıl olduğu, olması gerektiği konuları üzerinde durmaya çalışacağız. Türklerin Orta Asya'daki varlıklarından itibaren kadın erkekle eşit görev ve sorumluluklar yüklenmiştir. Özellikle Hun hakimiyetinin sürdüğü dönemlerde hakanla birlikte eşi hatun devleti temsil etmiş idareyi paylaşmış, ülkeyi yönetmişlerdir. Devlet ve milletle ilgili kararların alındığı kurultaylarda erkeklerle birlikte kadınlar da yer almışlar aktif şekilde kurultaylarda kendilerini temsil etmişler ve etkinliklerini göstermişlerdir. O dönemde baktığımız zaman kadının erkeğin yaptığı işlerde erkekle beraber o işleri paylaştığını görüyoruz. Kadın da erkek gibi ata biniyor, kılıç kuşanıyordu.

İslam'ın kabul edildiği döneme bakıyoruz. Kadının sadece Türkler yanında değeri varken Arap yarımadası ve batıda kadın bir kimliği değeri yoktur. Alınan satılan bir meta olarak değer görüyor. İslamiyet kadına o güne kadar toplumun hiç de alışık olmadığı haklar vermiştir ve toplumda kadın olarak, eş olarak mümtaz bir yere gelmesini sağlamıştır.

Osmanlıya geçtiğimizde Türk-İslam sentezinin oluşturduğu bir kadın anlayışının yerleştiğini görüyoruz. Türk töresi ile İslami değerlerin sentezi olarak kadına bakış ortaya çıkmış oluyor. Türkler 8. yy dan itibaren önce birey olarak daha sonra gruplar halinde İslamiyet'i kabullenmişlerdir. Devletin kuruluşundan itibaren ‘Anadolu Kadınları’ adı altında kadınlar devlet içinde yerini almışlar ve siyasi, sosyal, askeri, hukuki, ekonomik ve kültürel faaliyetlerde etkin rol göstermişlerdir. Osmanlı kadınında haremdeki, köydeki, kasaba ve şehirdeki gayrimüslim, Acem ve Rum Ermenilerden, Türkmenlerden oluşan bir çeşitlilik ve zenginlik olduğunu görüyoruz. Harem halkı sultan unvanı taşıyanlar yani valide sultan haseki sultan şehzadeler ve sultan kızları yanında idareci eğitimci ve hizmetlilerden oluşan bir kadro ile kendini göstermektedir. Maalesef Osmanlıda kadın denilince hep harem aklı gelmektedir. Harem hakkındaki tüm bilginler ise Avrupalı gezginlerin

İstanbul'da görev yapan elçiliklerin veya sarayda hizmet eden esirlerin anlatımlarıyla şekillenmiştir. Gerçekten söylenti ve hayallerin birbirine girdiği bir dünya anlatılmıştır. Padişahın özel hayatını sürdürdüğü harem-i hümayun ise Enderun kısmıyla erkeklerden harem kısmıyla kadınlardan oluşan bir eğitim kompleksidir. Her iki bölümde ilerlemenin şartı zeki ve ona liyakati olması gerekmektedir. Harem hiyerarşisi içinde Enderun'da olduğu gibi eğitim 7-8 yıl kadar sürmektedir. Bu eğitim içinde bir taraftan kadını ve bir kısım mesela Kuranı Kerim gibi hadis, tefsir gibi bilimlerin yanında dikiş nakış gibi beceriler hatta müzik gibi unsurların öğretim içinde yer aldığını görüyoruz. Padişah eşlerinin sarayda her zaman özel bir kütüphanelerinin olduğu olmuştur. Bu dönemde eğitim son derece ciddiye alınmış, Y.S. Selim gibi bir hükümdar günlük en az 8 saatini kitap okuyarak geçirmiştir. Bugüne baktığımızda acınacak durumda olduğumuzu görebiliriz. 40 tane ülke sıralamasında en az kitap okuyan toplum biz olarak görünürüz. Herhalde 80 ülke olsaydı gene sonlarda yer alacaktık. Çünkü günlük okuma saati 13 saniyedir. En çok okuyan Almanya'da 24 saniyedir. Dolayısıyla Enderunun haremde yaşadığı en önemli olgu kitapla haşır neşir olmaktır. Osmanlıda evlenme mutlaka Kadı huzurunda yapılmakta, böylece kadının hakları koruma altına alınmaktadır. Yani sadece imam nikahı dediğimiz nikahla yetinilmemekte, sadece boşanma erkeğin eline verilmemektedir.

Böylece kadı huzurunda yapılan evlilikler resmi belgelere dönüştürülmekte ve kadının mağdur edilmesinin önüne geçilmektedir. İsteğinin dışında kadının evlendirilmesi geçerli değildir. Osmanlı hukukunda kadının evlenme kararını mutlaka kendisinin vermesi eşini seçme hakkını kullanması gerekmektedir. Çok eşlilik bilinenin aksine Osmanlıda yaygın değildir. Çok eşliliğin gerekçeleri vardır. En önemli gerekçe evlat sahibi olmaktır. Dolayısıyla çocukları olmayan erkeklerin ikinci üçüncü evlilik yaptıkları görülmekte ya da sürekli kızı olan bin babanın erkek sahibi olması gibi olgulara rastlanmaktadır. Ama bilinenin aksine çok yaygın bir uygulama değildir. sosyal yardımlaşma ve dayanışmanın örnekleri Osmanlıda vakıflarla gösterilmiştir. Kadınlar vakıf kurma faaliyetlerinde en az erkekler kadar etkin rol oynamışlardır. Çünkü kadının kendi malını tasarruf etme yetkisi vardır. Kendi ekonomik durumunu oluşturan kadın ekonomik imkanını tasarruf etmekte serttir. Bu nedenle dayanışmanın, sahiplenmenin en güzel örneklerinin verildiği vakıf anlayışı içinde kadın etkin rol oynamıştır. Kadınların kurduğu vakıflarla ürettikleri hizmetler, camiler, mescitler han. Hamam, medrese, kütüphane, köprülerden oluşmaktadır. Çok enteresandır; dünyanın ilk Türk fakültesi Kayseri'de kurulmuş olan bir şifa hanedir. Bir bayanın eliyle vücut bulan bu şifa hane kadınının sosyal hayat içinde olduğunun göstergesidir. Dünyanın ilk hastanesinin yanında özellikle bir başka çalışma külliyesi içinde dikkatimizi çekmekte, akıl ve ruh hastalıklarının musikiyle tedavi edildiği Manisa'da kadın eliyle oluşturulmuş büyük bir külliye vardır. Aynı dönemde Avrupa'da içine şeytan girdiği gerekçesiyle hastalar ateşe atılırken Osmanlıda müzikle tedavi edilme yolları aranmaktadır. Ankara'daki 1151 vakıftan 43'ü İstanbul'daki

2517 vakıftan 917'si kadınlara aittir. Kadınlar ekonomik bakımdan erkeklerle eşittir. Kendilerine bakabilirler ve istedikleri gibi harcayabilirler.

Bugüne gelindiğinde toplumda okuma yazma oranlarına bakıldığında kadınların neredeyse yüzde 20'si okuma yazma bilmemektedir. Kadınların üniversitedeki oranları yüzde 35.65 civarındadır. Bu oran İngiltere'de yüzde 46, Hollanda'da yüzde 45, Almanya'da ise yüzde 38'dir. Yaygın eğitimdeyse kadınlar erkeklerin epeyi öndedir. (yüzde 60'lık bir oranla) Türk üniversitelerindeki akademik personelin yüzde 32'si kadınlardan oluşmaktadır. Profesörlerin yüzde 24.8'i doçentlerin yüzde 23'ü yardımcı doçentlerin yüzde 37'si kadınlardan oluşmaktadır. Bu konuda Avrupalı hemcinslerinin epeyi önündedir. Çünkü, İngiltere'de profesörlerin yüzde 5'i doçentlerin yüzde 10'u yardımcı doçentlerin yüzde 26'sı kadın; Almanya'da profesörlerin yüzde 5.2'si doçentlerin yüzde 14'ü yardımcı doçentlerin ise yüzde 20'si kadınlardan oluşmaktadır. Bu açıdan bakıldığında üniversite camiasında kadınların, Avrupalı kadınların üstünde bir oranla temsil edildiğini görüyoruz. Kadınların iş gücüne katılımı erkeklere oranla daha düşüktür. Kadınların iş gücüne katılımı yüzde 30 iken erkeklerde durum yüzde 70 oranındadır. Siyasal katılım, seçme ve seçilme hakkı açısından baktığımızda da Türk kadınının epeyi önde olduğunu görüyoruz. 1934'lerden itibaren kadın oy kullanıyor. Fakat bunu meclise yansıtmıyor. İlk meclise baktığımızda 1935'de 395 milletvekilinin 18'i yani yüzde 4.4'ü kadınlardan oluşurken bu oran sonraki dönemlerde epeyi aşağılara düşmüştür. Bu nedenle kadınlar, siyasi yelpazede yerlerini tam olarak almış görünmüyorlar.

Günümüzde aile içindeki kadına dönersek; aile ile toplum arasında çok ciddi bir etkileşim olduğunu görürüz. Aile toplumdaki etkileniyor ve toplumu etkiliyor. Toplumu etkileme açısından kadının ailedeki yerine bakmak gerekiyor. Bir ailede 3 temel fonksiyon var. Bu üç alan, sağlıklı işlerse, aile sağlıklı hale geliyor. Bugün kadının en önemli üç alandan birinde yani ortaklık alanında kendini çok aktif bir şekilde hissettirmesi gerekiyor. Ailenin 3 temel fonksiyonundan biri ortaklıktır. Kadın erkeğin ortağıdır. Ortakça yaşayabilme becerisini göstermesi gerekmektedir. Maalesef çoğu zaman aileyi oluşturan kadın ya da erkek dominant olmakta patron eşler haline gelmektedir. Zaman zaman erkek patron olabilirken, bazen de kadın dominant olarak patron yarışına girebilmektedir. Dolayısıyla baktığımızda patron ana babalar görmektedir. Çocuklarına da patronluk yapmaktadır.

Patronluk yapan ana babalar ya katı, disiplinli, hoşgörüsüz, katı bir ana baba yapısı sergiliyor ki, bu oran yüzde 40'larda seyrediyor; ya da himaye edici çocuğun yerine tüm kararları veren ana baba oluyor yüzde 35'lerde, ya da ana babalar mükemmeliyetçi kesiliyor ve bu da yüzde 25'lerde seyrediyor, bu üç aile yapısında çocuğun aileye katkısı olmamaktadır. Anne baba kendi standartlarını oluşturarak çocukların buna uymasını beklemektedir. Aile içinde biri mutsuzsa aile de mutsuzdur. Patron anne babalar çocuklarına patronca davrandıkları zaman kaybeden çocuklar olmaktadır. Çocuklar sorumluluk bilincine sahip olamamaktadır. Karar veremeyen, tercihte bulunamayan

çocukların hangi sonuçlara katlanacağını bilemezler. Bazen de çocuk aile içinde patronlaştırılmakta, geç doğan çocuk y da kız çocuklardan sonra gelen erkek çocuklar patron muamelesi görmektedir. Halbuki temel amaç herkesin kazanmasıdır. Tüm tarafların kazanacağı bir toplum yapısını kurmamız gerekir ki, bunun en küçük birimi ailedir. Ortaklık anlayışı, demokratik ana baba olma anlayışı önemlidir. ABD’de bir tıp profesörü verdiği röportajda, ‘tüm bunları neye borçlusunuz?’ sorusuna sıra dışı bir yanıt veriyor: ‘annem’ diyor. ‘ama efendim nasıl olur, annenizin size nasıl katkısı olabilir ki’ ‘Durun anlatayım’ diyor: ‘Üç yaşlarındaydım, yeni yürümeye başlamıştım, annem salondaydı ve ben mutfığa girdim, buz dolabından süt şişesini aldım, birkaç adım attım ve elimdeki şişe yere düştü, annem kırılma sesiyle mutfığa geldi.’ Biz burada annelere verdikleri tepkileri soruyoruz ve sinirlenerek kızdıklarını ifade ediyorlar. Fakat anlattığım bu olaydaki anne, oğlunun önce yaralanıp yaralanmadığına bakıyor. Camın nereye kadar dağıldığına bakıyor. ‘aaa, ben bu kadar sütü hiçbir arada görmemiştım, bununla oynamak ister misin?’ anne burada çok bilinçli. Anne çocuğun psikolojisini biliyor. Bizim en büyük sıkıntımız burada. Ailelerimiz bu anlamda eğitilmiyor. ABD’de 1870’lerden Avrupa’da 1920’lerden itibaren çok ciddi bir şekilde aile eğitimleri veriliyor. Mesela Singapur’da evlilik çağına gelmiş kişiler ciddi eğitim alıyorlar. İnsan ilişkileri, gıda seçimi, çocuk bakımı, dekorasyon gibi konularda eğitim alıyor ve eğitimden sonra evlenebiliyor. Bizde bu husus ihmal ediliyor. Ana babalık ciddi bir iştir. Eline insan verdiğiniz anne ve babadan hiçbir ilgi beklenmiyor. Bu problemin ciddi olarak görülmesi lazım. Annesinin eğitim farkı burada açığa çıkıyor. Çocuk o yaşta leğenin içine oturmayı oyun oynamayı, çok sever. Anne bunu bildiği için ‘içinde oturup oynamayı sever misin’ diyor. ‘Evet’ dedim diyor, ‘oynadım’. Sonra annem geldi ‘yoruldun mu, tamam mı’ dedi. ‘evet, yoruldum’ dedim.

Şimdi anne orada çok ciddi bir eğitim yapıyor. Bu sütü sen döktüğüne göre temizlemen gerekiyor konusunu tartışmıyor. Bu bir sorumluluk. Çocuk şunu öğreniyor; hayatta her şeyi yapabilirsin, her şeyi deneyebilirsin, ama her şeyin bir bedeli var, bedelini ödemen gerekiyor. Sonra ‘sünger mi vereyim, bez mi’ diyerek tercih hakkı sunuyor. Bizim dünyamızda tercih yok. Ak ve kara dışında tercih bilmeyiz biz. Karşısına çıkarız genç kızın ya benim ya kara toprağın olacaksın deriz. Dolayısıyla tercihsiz bir dünyada yaşıyoruz. Burada anne tercih sunuyor. Kazak giydireceksen, siyahı mı yeşili mi giyineceksin, denilebilir. Bu yapılmıyor. Tercih etmeyi öğrenemiyor, irade kullanmayı beceremiyor. Ben süngeri tercih ettim, annem de bana yardım etti, ortalığı temizledik. Burada kaldı mı eğitim; elbette hayır. Eğer burada kalsaydı, çocukta çok ciddi bir özgüven kaybı oluşacaktı. Yani diyecekti ki, ben sütü taşıyamıyorum, ben bu konuda beceriksizim. Anne bunu ortadan kaldırmak için beni elimden tuttu, beni dolabın kapısına götürdü, ‘bak’ dedi, ‘burada bir şişe daha var, hadi onu taşıyalım, ama kırmadan taşıyabilmen için onu şöyle tutman gerekir’. İşte o günden itibaren annemin bana öğrettiği üç temel şey var: denemek kötü değildir, her şeyi deneyebilirsin. Anne çocuğa deneme imkanı

verir, denerken sorumluluk sahibi ol. Bunun sonucuna katlanman gerekir ve tercih etmeyi öğretti bana. Ben bu üç değerle bulduğum yerdeyim.

Değerli anneler, burada çok önemli olan anneni rolünün çocuğun geleceğini nasıl şekillendirdiğini görüyoruz. Gerçekten bu bizim için ciddi problem. Eğitim almış ya da almamış anneler için çocuğun psikolojisini tanımaları açısından pedagojik bir açıdan hangi yaşlarda ne yapılabilir açısından bilgilenme imkanımız maalesef yok. Burada aile içinde ortaklık aile içi demokrasinin oluşmasında en önemli unsur. İkincisi ailenin temel ihtiyacının karşılanması gerekiyor. Burada da anneye yük biniyor. Çocuğun temel ihtiyaçları barınmadır, sağlıktır giyim kuşamdır, bunlar belki biyolojik ve psikolojik anlamda temel ihtiyaçlardır. En az bunlar kadar önemli çocuğun duygusal ihtiyaçları vardır. Bunların başında, sevgi, takdir, paylaşım, güven geliyor. Maalesef aile içinde bunları çocuğa verecek kişi annedir. Almanya'da 2. Dünya Savaşından sonra anne baba öldüğü için çok sayıda yetim çocuk kalıyor. Devlet bunları organizeyle bir çatı altına topluyor. Devlet bunlara beslenme, barınma vs imkanı sağlıyor. Fakat çocuklarda ard arda ölümler görülüyor. Araştırmalar sonuç vermiyor. Psikologlar devreye giriyor ve çocukların sevgi ihtiyaçları karşılanmadığı için öldükleri gerçeğiyle karşılaşıyorlar. Yeni görevler alınıyor, görevleri sadece rutin aralıklarla odaları gezmek çocukları bulmak, bağırlarına basmak ve ihtiyaç duydukları güven ortamını sağlamak. Gerçekten ölümler bıçak gibi kesiliyor. Çocuğa sevgi sunabilecek olansa annedir. Sevilen çocuk anne babaya güvenir. Hayatta mücadele etme imkanı kazanır. Fakat çalışan kadın çocuğa sevgisini tam olarak sunamıyor. İlk bir yıl tüm şartları olgunlaştırıp ilk bir yılı çocukla geçinmesi gerekiyor. Çocuğun güven yaşı birdir. Çocuk anneden süt alırken sadece beslenmiş olmuyor alını zamanda güven kapısını da bulmuş oluyor. Anne sütüyle besleme güven veren bir ihtiyaçtır.

Burada Japon bir düşünürün sevgiyi üçe ayırdığını görüyoruz: anneler sevgiyi sunarlarken bazen bu girdaplara da giriyorlar. Japon düşünür sevgiyi; ise sevgisi, rağmen sevgisi, çünkü sevgisi olarak ayırıyor. Bizim annelerimiz genelde ise ve çünkü sevgisiyle seviyorlar. Çalışırsan, karnen iyi gelirse, kardeşine bakarsan, yaramazlık yapmazsan, seni severim; seni severim, çünkü ulusun, kardeşine bakarsın, anneyi üzümüyorsun. Çocuğa koşullu sevgi veriliyor. Ya bir gün kardeşimi sevmezsem, karnem kötü gelirse, annemi üzersem.... çocuğa pahalı sevgi veriliyor. Oysa çocuğa verilmesi gereken sevgi rağmen sevgisidir. Haylazlığına rağmen, tembelliğine rağmen, şımarıklığına rağmen ben seni seviyorum. Sevgisini sunamayan duygularını bastıran bir toplumuz. Aile içinde duygularını yalın ve şeffaf olarak yaşayamıyorlar. Erkek ağlıyor mesela. 'kapat çeneni, erkekler ağlamaz, kadın gibi ağlama' tepkisi veriliyor. Çocuk ağlamayı bitiriyor, gülüyor bu kez de 'kadın gibi sırtıma' deniliyor. Şimdi çocuk ne yapсын?

Sadece çocuklara değil, eşlerin de birbirlerine birbirlerini sevdiklerini söylemeleri gerekiyor. Evlenmişsinizdir aradan yıllar geçmiştir. Bir gün döner sorarsınız: 'bey, sen beni seviyor musun'? şaşırır. 'ama hiç ana sevdiğini

söylemedin' dersiniz. Cevap hazır: 'söyledim ya' evet on sene önce evlenirken söylemiştir. Maalesef böyle bir ihtiyacımız var. Aile içinde bunu göstermek gerekir. Çocuğun ödülleri olmalı. Manevi duygusal ödüller olmalı. Bizde eleştiri, tenkit çöktür ve bunlar acımasızdır.

Birbirimizi tanımıyoruz. Önemli bir şey var: erkek eve gelir. Fakat akli dışarıdadır, bir 45 dk sonra akli içeri girer. Gerçekten ilk 45-50 dk dokunmamak gerekir. Sorunları sıralamamak gerekir. Erkeğe bir 50 dk acıyın lütfen. Bunu yapmamız gerekiyor. Bunu yapamadığımız için evde ciddi problemler yaşanıyor. Ailenin bir diğer önemli unsuru eğitimidir. Okul evde başlar. MEB'in önemli bir sloganı var bu konuda: "7 çok geç." Çocuk eğitiminde 7 çok geç. Çünkü zihinsel ve sayısal gelişim, duygusal gelişim, dil, cinsiyet, etik ve ahlak gelişimi alanları omurgası ve çatısı itibariyle 6 yaşına kadar teşekkül eder. Kişilik gelişimi yüzde 80 itibariye 6 yaşında tamamlanırken biz bir şeyi göz ardı ediyoruz. Bu 6 yaşa kadar nasıl bir kişilik vermemiz gerekiyor.

Bunun yüzde 25'i genetik yolla anne babadan aktarılıyor. Dolayısıyla çocuğun eğitimi 7 yaşında değil, doğduğu zaman değil, hamilelik döneminde değil, evlilikten önce atılıyor. Çünkü eşinizi seçtiğiniz gün çocuğunuzun kişiliğinin yüzde 25'ine karar vermiş oluyorsunuz. Bir görüşte aşık oldum vuruldum evlendim! değil.

Biz Sakarya'da dört yıldan beri evlilik okulları açıyoruz. 4 tane ilçeyi bitirdik. Yaklaşık 150-300 katılımcımız oluyordu. 10 saatlik fiks programımız var, aslında yetersiz. 3 saat eş seçmeye ayırıyoruz. Eşinizin doğru seçimi karakterinizin doğru seçimi anlamına geliyor. Yüzde 25'i genetik, yüzde 15'i hamilelik sürecinde kazanılıyor. Maalesef aileler hamilelik dönemini bir eğitim dönemi olarak görmüyorlar. Hamilelik döneminde annenin stresinden, sevincinden, üzüntüsünden, yediği içtiğinden, dinlediği müzikten çocuk ciddi şekilde etkilenir. Hamilelik sürecini ABD'de geçiren bir kadın Türkiye'de doğum yapsa bile o çocuk herkesten çok daha kolay İngilizce öğrenir. Bizler hamilelik sürecinde çocuğun hiçbirşey anlamadığını düşünürüz. İki tane literatüre geçmiş olay var. Bunlardan biri tıp literatüründe, diğeri psikoloji literatüründe. 20 yaşlarında bir genç anneden nefret ediyor. sonunda bir psikolog hipnoz yoluyla çocuğu geçmişe götürüyor. Kökenlerini öğrenmek istiyor. Geçmişe gidiliyor, hamilelik sürecine kadar gidiliyor. Orada bulunuyor problem. Anne üniversiteden yeni mezun, bir sürü beklentileri var, statü beklentileri var. Hamile kaldığını öğreniyor. 'bu da nereden çıktı, sırası mıydı şimdi ' diyor. çocuğunu sevemiyor. Ne zaman çocuktan hamilelikten bahsedilse hep şikayetçi. Çocuk da daha sonra anneyi sevemiyor. İlk iletişim çocuk daha anne karnındayken başlıyor. Çocuğun sevilmesi gerekiyor. Bir tıp kongresinde sunulan video film var. Kürtaj konusu anlatılıyor. Doktor anneye yaklaşırken anne karnındaki çocuk abuk subuk davranışlar sergiliyor, doktor anneye yaklaşınca çocuğun anne karnındaki en uzak noktaya gittiği gözlemleniyor ve oraya elleri ayaklarıyla sınıksız tutunuyor. Çocuk bununla hayatını korumaya çalışıyor. Kürtaj olacak çocuk da kendince çareler üretmeye çabılıyor. Bunun için o sürecin eğitim amaçlı değerlendirilmesi gerekir. Yüzde 40'ı çocuk

doğduğu gün kişiliği gelişmiş oluyor. Yüzde 40'ı da 6 yaşına kadar gelişiyor.

Burada problemimiz iyi örnekler oluşturamamamız. ABD'de bir bilim adamı katil balinaların akrobasi gösterileri yaptıkları bir salona gidiyor. İzlerken kafasını bir soru meşgul ediyor: 'bunu nasıl başarıyorlar?' balık terbiyecilerine sorduğunda ise şu cevabı alıyor: 'Çok basit, üç basit yöntemi var. İlki onların havuzuna giriyoruz, bu bazen bir hafta, bir ay olabiliyor. Balıklar bizi kabul ettikleri zaman etrafımızda dönüp dolaşmaya, bize sürtünmeye başlıyorlar. Orada ikinci adımı atıyoruz. Onların ne yapmasını istiyorsak biz yapıyoruz. Bir süre sonra bizi taklit etmeye başlıyorlar. Üçüncü adımda ise onları ödüllendiriyoruz. Balık eğitiminde bu üç aşama olmaz.'

Bizim ailede temel problemimiz bunlar. Bir kere çocuklarımızla aynı havuza girebilmeliyiz. Ben geç yatabilirim, ama o erken yatsın!, ben gece yarısına kadar TV izleyebilirim ama o izleyemez! Ben sigara içebilirim, o içemez! Bakın iki tane havuz oluşturuyoruz. Sosyologlar ve tarihçiler iki tane örnek olay etrafında araştırma yapıyorlar. Hindistan ve Gandhi. Gandhi İngiliz sömürgecileri bir tek kurşun atmadan ülkesinden atıyor. Arkasına aldığı Hint halkını almasıyla yaptı. Çünkü Gandhi halkının havuzunda yaşadı. Gandhi sorar bir gün 'en fakir Hintli İngiltere'ye gitmek isterse nasıl gider?' 'efendim' derler, 'üçünü sınıf bir vagonun bileti alır, yere bir tutam ot serer öyle gider'. Gandhi İngiltere'ye resmi görüşmeler yapmak için giderken bu şartlarda gitmiştir. Osmanlıyla ilgili tarihçiler araştırma yaparlar. Galibiyet dönemi bite ve yenilgiler baş gösterir. Ne oldu da mağlubiyetler başladı? padişahlar saraylarında kalmaya başladıkları andan itibaren mağlubiyetler başlar. Padişah askerle aynı havuzda cephede, fakat padişah kendine ayrı bir havuz oluşturunca yenilgiler geliyor.

Acaba çocuklarımızla aynı havuzu paylaşabiliyor muyuz? Onlara model oluyor muyuz? İngilizce'den bir kitap çevirisi yapıldı. 'her çocuk bir dahidir'.sonrasında yapılan bir araştırma da sorulan şu oldu: 'acaba dahiler bizlerden farklı yeteneklere mi sahipler zekaya mı sahipler? Ama çok önemli tutumlara sahiplere sahipler. Bizler, anneler babalar olarak çocuklarımız için bir kabız. Biz neyse çocuklarımız da o kabın şeklini alıyorlar. Burada bir başka örnek karşımıza çıkıyor. Japon sazan balığı, küçük bir yere konulduğunda 7 cm geliyor. Büyük bir akvaryuma konulduğunda 70 cm, göle bıraktığımızda 2 m denize bırakıldığında 4 m, okyanusa bıraktığımızda 7 m oluyor. Fark nedir? Kabı.

Çocuklarımıza dönüp baktığımızda onlara nasıl bir kap oluyoruz? Bir akvaryum mu oluyoruz, bir okyanus mu? Bunu düşünmeden suçluyoruz onları. Neden 7 santimsin? Halbuki kendimize şunu sormamız lazım; Ben çocuğuma neden okyanus olamadım? Özellikle annelerin çocuklarına okyanus olmak gibi bir görevleri var.

Bir anekdotla bitirmek istiyorum: Baba oğluyla birlikte pikniğe çıkıyor. Çocuk yürürken ayağı taşa çarpıyor, 'aaahh!' diyor. karşıdan, dağdan 'aah!' diye bir ses geliyor. Çocuk 'kim var orada' diye soruyor. Yankısı devam ediyor.

babasına ne olduğunu soruyor ve baba taşın üzerine çıkararak ‘seni çok seviyorum’ diyor. senini yankısı geliyor. ‘sen harikasın’ diyor, yankısı gene geliyor. Baba oğluna dönüyor ve oğluna dönerek şöyle söylüyor: ‘oğlum buna yankı denir. Ama bu hayatın ta kendisidir. Sen hayata ne verirsen hayat sana aynıni iade eder. Bugün çocuklara ne verirsek, çocuklarımız bize onu verir. Aynadaki görüntü bizim görüntümüz. Aileyi sağlam temeller üzerine oturtmak toplumu sağlam temeller üzerine oturtmaktır. Sizler bunu yapıyorsunuz ve yapacaksınız. Ailenin temel işlevlerine çok ciddi katkılarda bulunacaksınız. Ben buna inanıyorum, sizler bunun bilincindediniz. Zaten bir eğitim sendikası içinde Türk Eğitim-Sen içinde bu misyon içinde toplumda yerinizi alıyorsunuz. Ben teşekkür ediyorum. Saygılar sunuyorum.

Divan Başkanı:

Değerli katılımcılar, iki gündür sizlerin emek ve marifetleriyle gerçekleştirdiğimiz kurultayımızın sonuç bildirgesi hazırlanmıştır. Sizlerin huzurunda ve basınımızın aracılığıyla kamuoyuna ilan ediyorum.

TÜRK EĞİTİM-SEN KADIN KOMİSYONLARI 2. KADIN KURULTAYI SONUÇ BİLDİRGESİ

Türk Eğitim-Sen Genel Merkezi tarafından “8 Mayıs Anneler Günü” kutlama etkinlikleri çerçevesinde, 7-8 Mayıs 2005 tarihlerinde Ankara’da düzenlenen 2. Kadın Kurultayı, 90 şubeden katılan kadın komisyonlarının temsilcilerinin başarılı çalışmaları ile sonuçlanmıştır.

Kadın komisyonları; Kadının Çalışma Hayatı, Sivil Toplum Kuruluşları ve Kadın, Kültür Taşıyıcısı Kadın ve Girişimci Kadınlar olmak üzere dört ana başlık belirlemiştir. Bu konularda görüş alışverişinde bulunarak, sonuç raporu sunulmuştur.

Türk Eğitim-Sen’li kadınlar; günlük hayatta, sivil toplum örgütlerinde, siyasette ve karar mekanizmalarında bugün olduğundan daha fazla yer almayı gönülden istemekte ve bu konuda yapılacak çalışmalara herkesi davet etmektedirler.

Türk Eğitim-Sen Kadın Komisyonu üyeleri; sendikalı kadın üye sayısının artırılmasına, kadınların yönetim kademelerinde daha etkin ve yetkin yer almaları gerektiğine vurgu yapmışlar, bu konuda gerekli düzenlemelerin gerçekleştirilebilmesi için yapılacak her türlü çalışmaya gönüllü olarak katılacaklarını belirtmişlerdir.

Kurultayda; çalışan kadınların özlük hakları bakımından sendikalı çalışan lehine daha iyi şartların olması gerektiği belirtilmiş, bu konudaki çalışmaların sürdürüleceği açıklanmıştır.

Türk Eğitim-Sen Kadın Komisyonları, hükümetin hazırlamış olduğu kademeli emeklilik yasasının tekrar gözden geçirilmesi gerektiği görüşünde birleşerek, emeklilik yaşında hizmet süresinin esas almasını istediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca kurultayda, AB uyum yasaları kapsamında kademeli emeklilik konusunda hükümetle diyalog kurulmasının faydaları tartışılmıştır.

Son günlerde medyada, milli ve kültürel değerlerimize yapılan saldırıların düşündürücü olduğu ve bu değerleri unutmamız için bilinçli bir şekilde planlar yapıldığı vurgulanarak; bunun milli varlığımıza zarar vereceği üzerinde önemle durulmuştur.

AB müzakere sürecinde Türk Eğitim-Sen kadınları olarak sorumluluk bilinci içinde davranılması ve bu kapsamda toplumun eğitilmesi gibi önem arz eden alanlarda öncülük yapılmasının sendikamızın hedefleri arasında olduğu açıkça ortaya konmuştur.

Türkiye ve Türk Dünyası ile ortak bir kültürü paylaşmanın yolunun ortak bir dilden geçtiği, bu nedenle Türkiye ile Türk Dünyası arasında ortak bir alfabe gerekliliği duyulduğu ve bununla ilgili çalışmalar yapılması gerektiği belirtilmiştir.

Ortak milli ve manevi değerlere bağlılık ve bir kültürü paylaşmanın bir topluluğu millet yaptığı inancı içerisinde; ecdadımızın bize bıraktığı eserlere sahip çıkmak gerektiği, onları sadece muhafaza etmek değil, aynı zamanda zenginleştirerek devam ettirilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Engelli bireylerin eğitiminde öncelikle ailelerin eğitilmesi gerektiği ve bu konuda biz eğitimcilere büyük görev düştüğüne dikkat çekilmiştir. Özellikle engellilerin istihdamı konusunda yerel yönetimlerle işbirliği yapılmasının faydaları tartışılmıştır.

Ataeril toplumların özelliklerine vurgu yapılarak, eğitilmiş kadınların iş gücüne katılımının ve ülke kaynaklarının verimliliğinin artırılması için kız çocuklarının topluma kazandırılması gerektiği vurgulanarak, bu yöndeki faaliyetlerin ivedilikle yapılması kararlaştırılmıştır.

Türk Eğitim-Sen’li kadınlar; ilkelere, milli ve manevi değerlere bağlılığı, ülke kalkınmasında severek canı gönülden görev almaya hazır üyeleri ile omuz omuza çalışarak, Türkiye’yi 21. yüzyıla lider ülke yapmaya söz vermişlerdir.

Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

Divan Başkanı:

Değerli arkadaşlarım yoğun ve düzeyli bir toplantıyı başarıyla tamamlamış bulunuyoruz. Şimdi, iki gündür bizleri hiç yalnız bırakmayan ve organizasyonumuz için büyük emek sarfeden Ankara 5 No’lu Şube Başkanımız sayın Sevgi Yalav’ı sizlere hitap etmek üzere mikrofonu davet ediyorum. Sayın Yalav buyurun lütfen.

Sevgi YALAV - Ankara 5 No’lu Şube Başkanı

Sayın Genel Başkanım, sayın divan, değerli katılımcılar, bugün 8 Mayıs Anneler Günü. Evlatlarını bırakıp bu özel günde milli hassasiyetlerimizi temsil eden, Türk Eğitim-Sen bayrağını yüceltmek ve yükseltmek adına burada bulunan sevgili anneler. Anneler gününüz kutlu olsun. Bu yıl ikincisini düzenlediğimiz, Kadın Kurultayında, Türk Eğitim-Sen çatısı altında yer alan kadınlarımızın sorunları ve çözüm yolları tartışılmış ve sizlerin katkılarıyla sonuca bağlanmıştır. Bu

kurultayda alınan kararların uygulanması ve hayata geçirilmesinde bizler burada, sizler şubelerinizde olayların takipçisi olacaksınız. Zamanını, beynini fikirlerini ve duygularını bizimle paylaşan değerli Türk kadınları sendikamız sizinle gurur duyuyor. Bu organizasyonda emeği geçen Ankara şubelerinin yönetiminde yer alan üstlendikleri görevi başarıyla yürüten arkadaşlarımıza, Kadın komisyonları üyelerimize, maddi manevi yönden her alanda bize destek sağlayan Genel Başkanımız Sayın Şuayip Bey ile yönetimine ve özellikle Dış İlişkiler ve Basın Sekreterimiz Talip Geylan'a huzurlarınızda şükranlarımı iletiyorum. Bilgi birikimi ve heyecanlarıyla kurultayımıza güç katan saygıdeğer divan üyeleri, Prof.. Dr. Aygün Attar, Yard. Dç. Dr. Nuran Kılağız, Dr. Kamile Gülüm Hanımefendilere de huzurlarınızda teşekkür ediyor ve saygılar sunuyorum. Kurultayımızın sendikacılık ve Türk milletinin geleceği adına hayırlı uğurlu olmasını diliyorum.

Divan Başkanı:

Teşekkür ediyorum. Sayın Genel başkanımıza böylesine güzel bir toplantı düzenledikleri için teşekkür ediyor ve kendisini kapanış konuşmasını yapmak üzere mikrofona davet ediyorum. Buyurun sayın genel başkanım.

Şuayip ÖZCAN - Genel Başkan

Güzel Türkiye'nin başkentine gelerek iki gün yoğun bir çalışma sergilediniz. Kadın eli değen şeyin güzel olduğuna inanıyorum. Gerek üniversite, gerek ortaöğretim camiası olsun tüm arkadaşlarıma sendikamız genel merkezimiz adına şükranlarımı sunuyorum. Nasıl ki, dedelerimiz bu toprakları bizlere bıraktı, biz onların da bizimle övünmesini diliyoruz. Zaman zaman öğünüyoruz. Diyoruz ki, 'dünya kuruldu kurulalı Türklük vardır, 16 tane de devlet kurduk', ben diyorum ki; Allah bir daha bu ülkeye devlet kurdurmasın. Türkiye Cumhuriyeti ilelebet yaşasın. Önemli olan yıkmak değil, var olanın yaşamasını sağlamaktır. Bir tarafta sizin gibi nadide insanlar, bir tarafta yine bu ülke adına söz sahibi olduğunu iddia eden bir başka kuruluş. Siz burada bu ülke için mücadele verip gecenizi gündüzünüze katarken, onlar İstiklal Marşımızı söylemeye bile eriniyorlar. Aradaki fark bu. Bu Türklüğün her döneminde olmuştur. Mandacı anlayışlar, dış odaklara hizmet eden iç odaklar. Bunlar doğaldır. Olacaktır. Fakat sizin gibi nadide anneler olduğu müddetçe, bu ülke için değerli insanlar yetiştirdiği müddetçe hiçbir zaman için bu ülke batmayacaktır. Birileri farklı düşünebilir, farklı hissedebilir ama biz buna inanıyoruz. Sizler varsanız, bu ülke geleceğe emin adımlarla koşacak demektir. Tarih sizden elitler olarak bahsedecek. Çünkü burada aldığınız kararların her maddesi tarihe geçecek. Açıp okuduklarında geçmişte bizim annelerimiz bizim için şöyle şöyle bir karar almışlardı diyecekler. Bugün Ermeni meselesinde arşivler açılıyor, geçmişi ortaya çıkartmak için çırpınılıyorsa, yarın da aynı şekilde alınan bu kararlar toplumun önüne gelecektir. Bu kararların önemi büyüktür. Diğer bir yönüyle; bu kararların

kimler tarafından alındığı, nasıl Türk halkına duyurulduğu görüldüğü zaman bu ülkeyi sevk ve idare edenler, yüz binler adına sizin aldığınız kararı biraz düşünecek ve yerine getirmeye çalışacaktır. Başka da alternatifi yoktur. Belki bu kararları bir an önce hayata geçiremeyebiliriz. Bu bizi ne hayal kırıklığına uğratsın ne de karamsarlığa itsin. Zamanı gelince bu kararlar birer birer hayata geçirilecektir. Bundan emin olabilirsiniz. Biz de sendikacılığa ilk başladığımızda buralara geleceğimizi bilmiyorduk. Belli arkadaşlar bir araya gelerek ,birlikteliğimizi muhafaza etmek için kurulmuştuk. Bugün bakıyorum, yüz binler kol kola girmiş geleceğe emin adımlarla yürüyor. Yaptığınız bu iş hiç de küçümsenmeyecek, büyük dava adamlarının tarihteki yerini alacaktır. Bunun için mesut ve bahtiyar olabilirsiniz. Bu güzel birlikteliğimizin daim olmasını diliyorum. Yüce Mevla sizleri sağlık sıhhat içerisinde nice hizmet verme gününe erdirtsin. Verdiğiniz hizmet için bu ülke adına, eğitimcilerimiz adına hepimize şükranlarımı sunuyorum. İlinize sağlıklılıkla gidin. Allah yar ve yardımcımız olsun.